

The background is a complex geometric composition of various shades of brown and tan, creating a sense of depth and texture. It features a mix of wood grain patterns and smooth, light-colored areas that form a series of interlocking triangles and rectangles. The lighting is dramatic, with strong highlights and deep shadows that emphasize the three-dimensional quality of the design.

fabiola

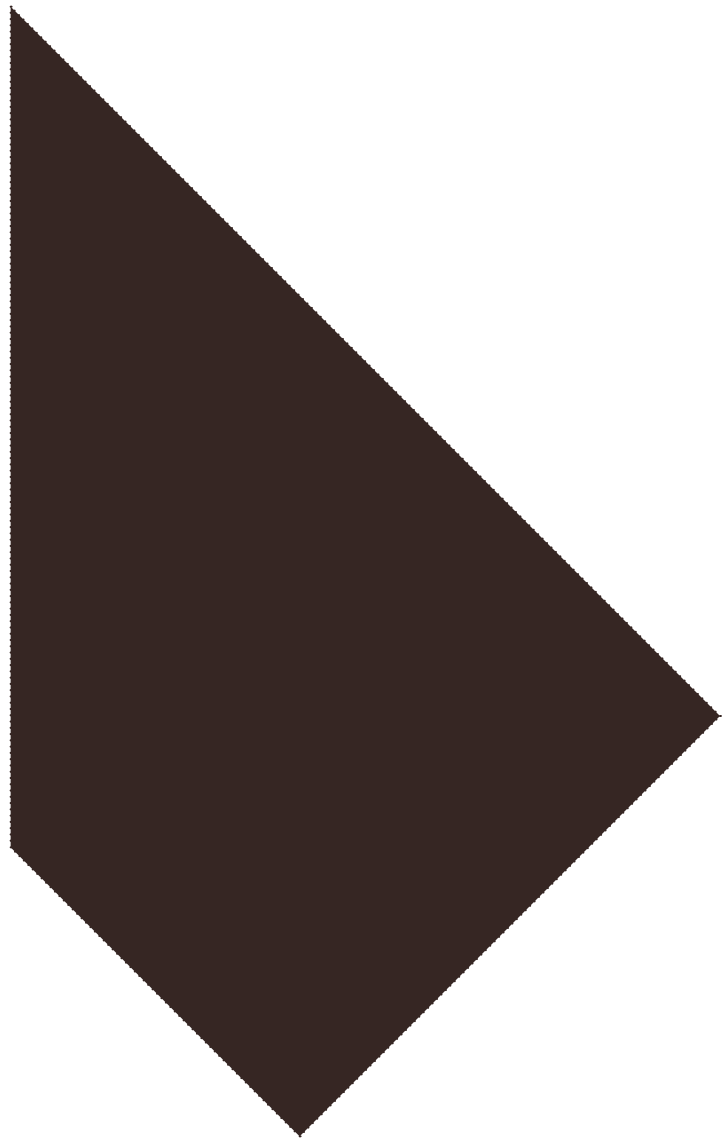
FABRIQUÉ

Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

fabiola
FABRIQUÉ

Van probleem naar prototype.

1.			
INLEIDING	7	De moulure mag blijven	36
Ontwerpen in een wereld vol meubelen	9	De keerzijde van precisie	36
2.		Het patroon staat	38
OPDRACHTOMSCHRIJVING	11	Rond de hoek	38
De wandkast als vertrekpunt	12	Proppen, poten & paumelles	39
Ontwerpvrraag	12	De puzzel past	40
3.		6.	
HISTORISCHE CONTEXT	15	HET FABIOLA-SYSTEEM	43
Pronkstuk wordt probleemmeubel	16	De puzzel wordt systeem	44
Van Boechout tot Rupelmonde	16	Een driehoek teveel	44
De kast krijgt een naam	16	Ieder stuk telt	46
Een Belgisch meubel op wereldreis	17	Op het scherp van de snede	47
De sfeer van een generatie	18	Bijna, maar toch niet helemaal	50
Een kast die meer waard is dan ze lijkt	19	Tweelingen	50
4.		De huid en de drager	52
ANALYSE VAN DE WANDKAST	21	Het systeem wordt prototype	52
Boechout, mijn kast	22	7.	
De wandkast als grondstof	22	PROTOTYPING	55
Meer dan plaatmateriaal	23	3 2 1 start!	56
Het gezicht van de kast	24	Tot op het hout	56
Massief stijl- en regelwerk	25	Twaalf voor Fabiola	58
Beslag	25	De puzzel komt overeind	59
Een glimp van vroeger	26	Stuk voor stuk	60
Fabiola, wie?	27	Als de kast haar tand toont	61
5.		Een kader in de deur	63
ONDERZOEK & EXPERIMENT	29	Een rug met een ruit	65
De proefkast	30	De kast wordt kast	67
Verbergen of uitpakken	30	Wie zoekt, die vindt	68
Schaakmat	33	Een nieuwe gedaante	70
Toch maar met fineer	34	Terugblik op het maakproces	71
Ik draai de deur om	35		

1.

INLEIDING

Ontwerpen in een wereld vol
meubelen

**FABIOLA
FABRIQUÉ**

Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

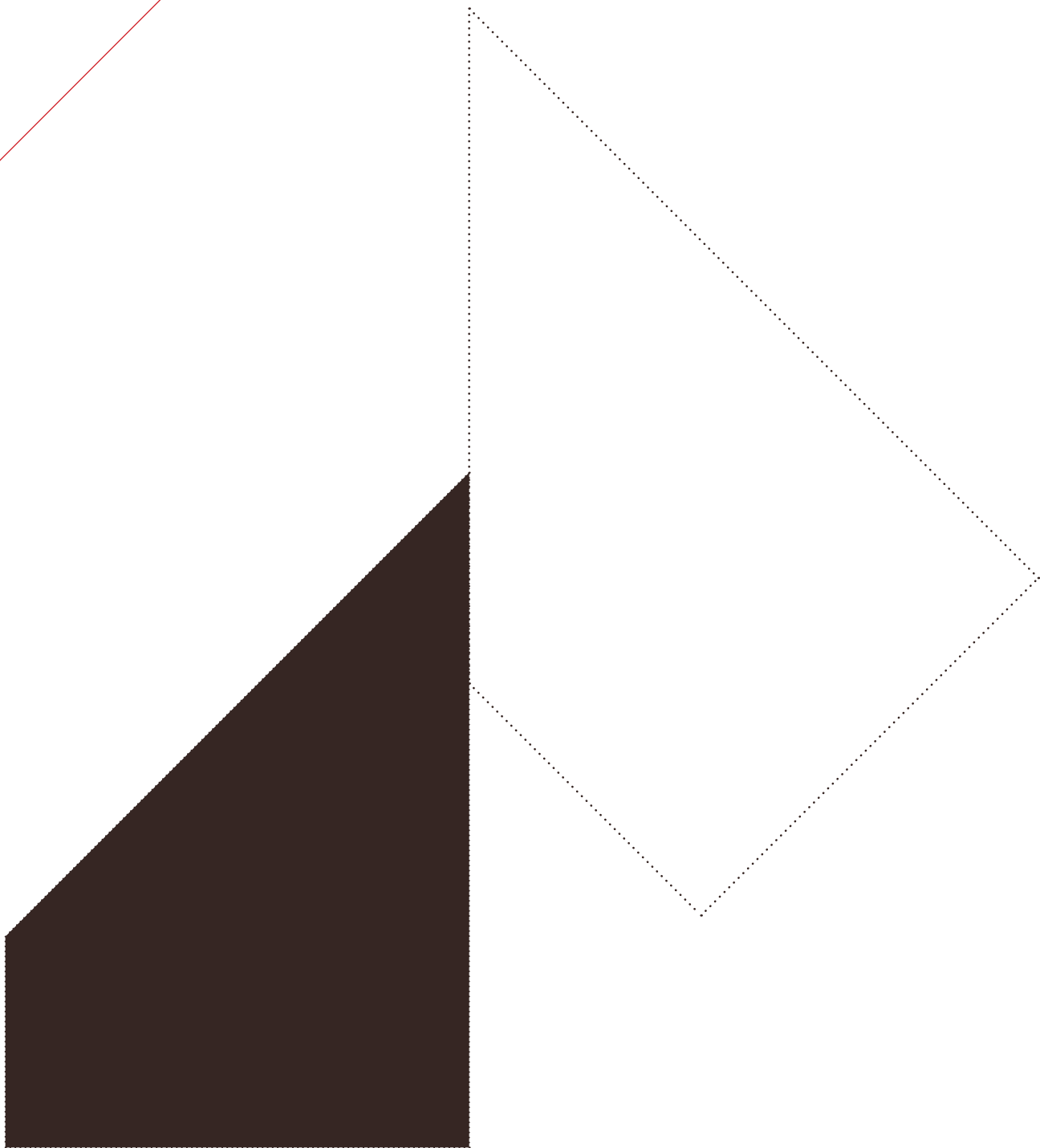
Ontwerpen in een wereld vol meubelen

Er worden vandaag ontzettend veel meubelen ontworpen, geproduceerd en verkocht. Elk jaar verschijnen nieuwe collecties, nieuwe materialen, nieuwe vormen en nieuwe trends. Voor een meubelontwerper roept dat een belangrijke vraag op: wat kan ik hier nog aan toevoegen? Wat is de meerwaarde van nóg een nieuw meubel in een wereld waarin al zoveel meubelen bestaan?

Tegelijkertijd worden er ook enorm veel meubelen afgedankt. Niet noodzakelijk omdat ze kapot zijn, maar omdat ze niet langer passen binnen de smaak, levensstijl of ruimtelijke noden van vandaag. Ze belanden op tweedehandsplatformen, in kringwinkels of uiteindelijk op het containerpark. Daar wordt duidelijk dat het probleem niet alleen gaat over productie, maar ook over waardering. Sommige meubelen verliezen hun plaats in het interieur lang voor ze hun functionele einde hebben bereikt.

Binnen die stroom van afgedankte meubelen valt één type bijzonder op:

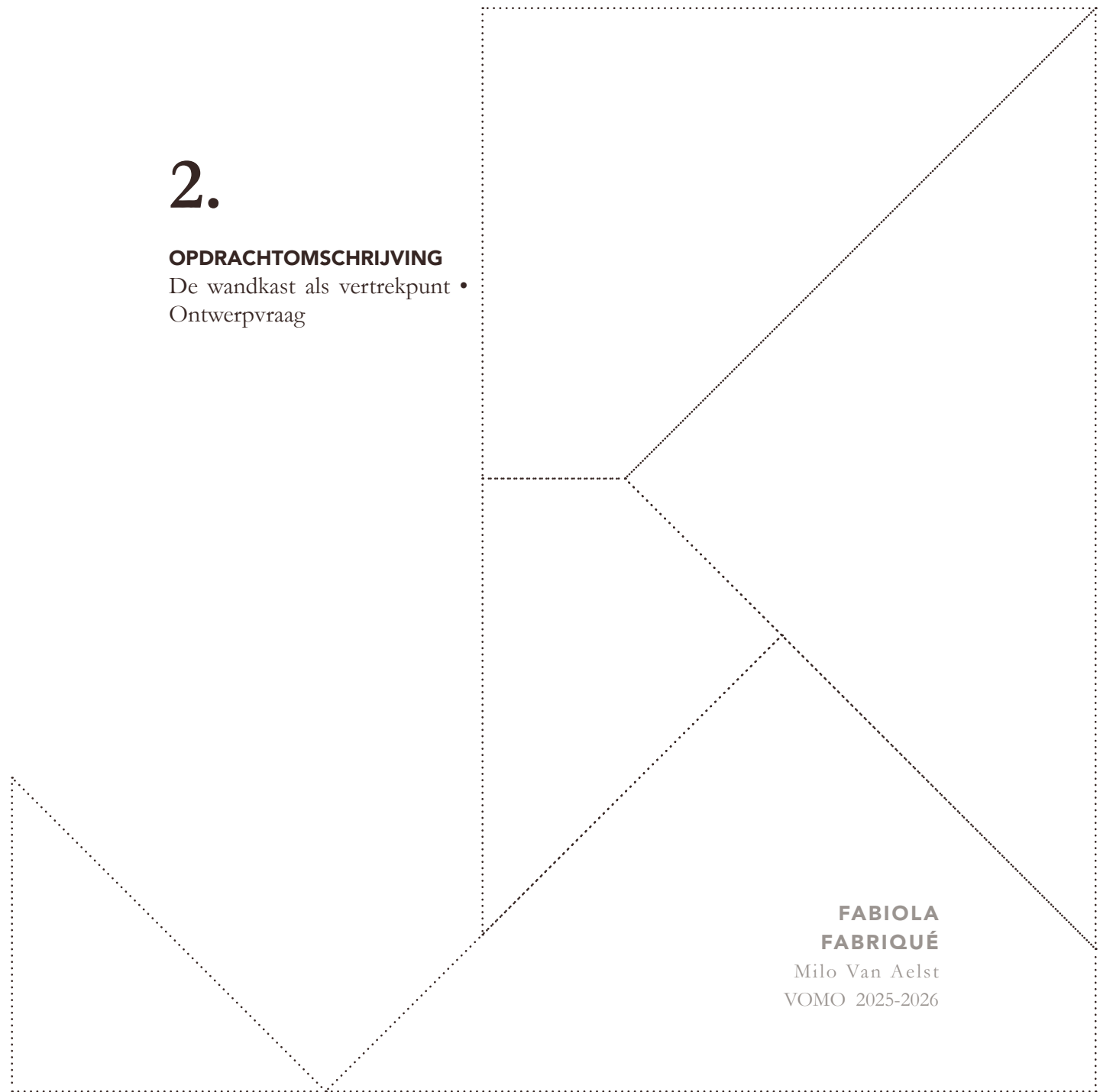
de wandkast.

2.

OPDRACHTOMSCHRIJVING

De wandkast als vertrekpunt •
Ontwerpvraag

FABIOLA
FABRIQUÉ

Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

De wandkast als vertrekpunt

Wie vandaag een kringwinkel binnenstapt, ziet ze bijna altijd staan: grote eiken wandkasten met vitrines, sierlijke boogjes, donkere grepen en glazen deurtjes. Vaak nemen ze een hele hoek van de winkel in beslag. Op tweedehandsplatformen worden ze zelfs gratis aangeboden, op voorwaarde dat je ze zelf komt demonteren en ophalen. Wat ooit het pronkstuk van de woonkamer was, is vandaag een meubel dat men moeilijk nog kwijtgeraakt.

Nochtans zijn deze kasten vaak functioneel, degelijk en gemaakt uit waardevolle materialen. Ze bieden veel bergruimte, zijn modulair opgebouwd en werden ontworpen om lang mee te gaan. Hun probleem ligt dus niet zozeer in hun gebruikswaarde, maar in hun esthetische waarde. Ze worden ervaren als zwaar, donker, ouderwets en moeilijk inpasbaar in hedendaagse interieurs.

Dit project vertrekt vanuit die paradox. De bestaande wandkast wordt niet gezien als afval, maar als een beginpunt voor een nieuw ontwerp.

De uitdaging ligt daarbij niet alleen in het opnieuw bruikbaar maken van de kast. Het nieuwe meubel moet verwondering wekken. Die verwondering ontstaat door haar nieuwe uitstraling, maar ook door het verhaaldatin het object aanwezig blijft. Achter het nieuwe meubel blijft de vroegere kast aanwezig. Het project onderzoekt hoe die geschiedenis niet wordt weggewerkt, maar juist kan bijdragen aan de waarde en uitstraling van een nieuw ontwerp.

Ontwerpvrage

Hoe kan de herinterpretatie van afgedankte wandkasten leiden tot een hedendaags meubel dat opnieuw bruikbaar is, en tegelijk verwondering oproept door zijn uitstraling, materiaalgeschiedenis en verborgen verleden?

3.

HISTORISCHE CONTEXT

Pronkstuk wordt
probleemmeubel • Van
Boechout tot Rupelmonde •
De kast krijgt een naam • Een
Belgisch meubel op wereldreis
• De sfeer van een generatie •
Een kast die meer waard is dan
ze lijkt

FABIOLA
FABRIQUÉ

Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

Pronkstuk wordt probleemmeubel

Om te begrijpen waarom de wandkast vandaag zo massaal wordt afgedankt, is het belangrijk om eerst te kijken naar wat ze ooit betekende.

De wandkast was jarenlang een vaste waarde in het Vlaamse interieur. Ze stond meestal tegen de langste muur van de woonkamer en bracht orde, warmte en huiselijkheid in de ruimte. In de vitrines stonden het mooiste servies, kristallen glazen, porseleinen beeldjes of souvenirs van reizen. In de gesloten kasten zaten tafellinnen, papieren, fotoalbums, drankflessen of spullen die niet zichtbaar hoefden te zijn. Later kregen ook de televisie, de stereo-installatie of de videorecorder een plaats in het systeem.

NV K. MINTJENS, WESTMALLE
123_T331 GEBOGEN VITRINE
B181 7733
MADE IN BELGIUM

De wandkast was dus niet zomaar een kast. Ze was opbergruimte, pronkmeubel, tv-meubel, boekenkast en drankkast tegelijk. Ze vormde bijna een kleine architectuur in de woonkamer: een houten wand waarin het dagelijkse leven werd opgeborgen én tentoongesteld.

Van Boechout tot Rupelmonde

Binnen dit onderzoek werden twee kasten opgehaald. De eerste kwam uit de ouderlijke woning van Carina Peeters in Boechout, net voor het huis verkocht werd. De tweede werd opgehaald bij Semra en Bekir Dinç in Rupelmonde, waar ze was achtergelaten door de vorige eigenaars.

De kast krijgt een naam

Achteraan op de kast uit Rupelmonde zat nog het originele etiket. Dat kleine etiket bleek de toegang tot een veel groter verhaal. De kast was geen losstaand meubel, maar een onderdeel van het succesvolle modulaire eiken wandprogramma 123 van meubelfabrikant Mintjens uit Westmalle. De specifieke module, de T331 gebogen vitrine, maakte deel uit van een uitgebreid systeem van meer

dan 25 verschillende elementen: vitrines, onderkasten, barkasten, schuifelementen, bergkasten en tv-modules.

Het idee achter het programma was eenvoudig maar sterk: met afzonderlijke modules kon elke klant zijn eigen wandkast samenstellen. Een smalle opstelling, een lange wand, een hoekcombinatie, een kast met bar of met plaats voor televisie: alles kon opgebouwd worden uit dezelfde familie van elementen. De naam 1.2.3 paste

goed bij die logica. Het meubel was bedoeld als een flexibel systeem dat zich makkelijk liet combineren, vervoeren, monteren en later opnieuw verplaatsen.

Een Belgisch meubel op wereldreis

In zijn hoogdagen was het programma bijzonder succesvol. Van het 123-programma werden meer dan 1,5 miljoen modulaire elementen geproduceerd. Het werd niet alleen in België verkocht, maar ook geëxporteerd naar Nederland, Duitsland, Engeland, Noorwegen, Zwitserland en zelfs de Verenigde Staten, Zuid-Afrika en Australië. De kast die vandaag in de kringwinkel staat, was dus ooit een internationaal exportproduct.

De sfeer van een generatie De historische foto's uit de periode waarin het programma populair was, tonen goed de sfeer waarin deze kasten thuishoorden. Warme eiken interieurs, kamerplanten, tapijten, fauteuils, kaarsen, bloemen en porselein: de kast was het decor van een woonkamer waarin gezelligheid, degelijkheid en comfort centraal stonden. Ze straalde stabiliteit uit. Dit was geen meubel dat je na enkele jaren verving, maar een aankoop voor lange tijd.

Ook in de populaire cultuur duikt dit beeld op. In het interieur van Xavier en Carmen Waterslaeghers uit FC De Kampioenen staat een herkenbare eiken wandkast van dit type. Dat is een klein maar veelzeggend detail. De kast was zo vertrouwd dat ze bijna vanzelfsprekend deel uitmaakte

van het decor van een Vlaamse woonkamer. Ze hoorde bij een bepaalde generatie, bij een bepaalde smaak en bij een bepaald idee van wonen.

Vandaag is precies die herkenbaarheid een probleem geworden. De wandkast roept voor veel mensen niet langer het beeld op van kwaliteit of gezelligheid, maar van een gedateerd interieur. De gebogen vitrines, de uitgesproken houttekening, de sierlijsten en de zware opbouw passen moeilijk bij hedendaagse interieurs, die vaak lichter, opener en flexibeler zijn. Wat vroeger warm en degelijk voelde, wordt nu snel als zwaar, donker en ouderwets ervaren.

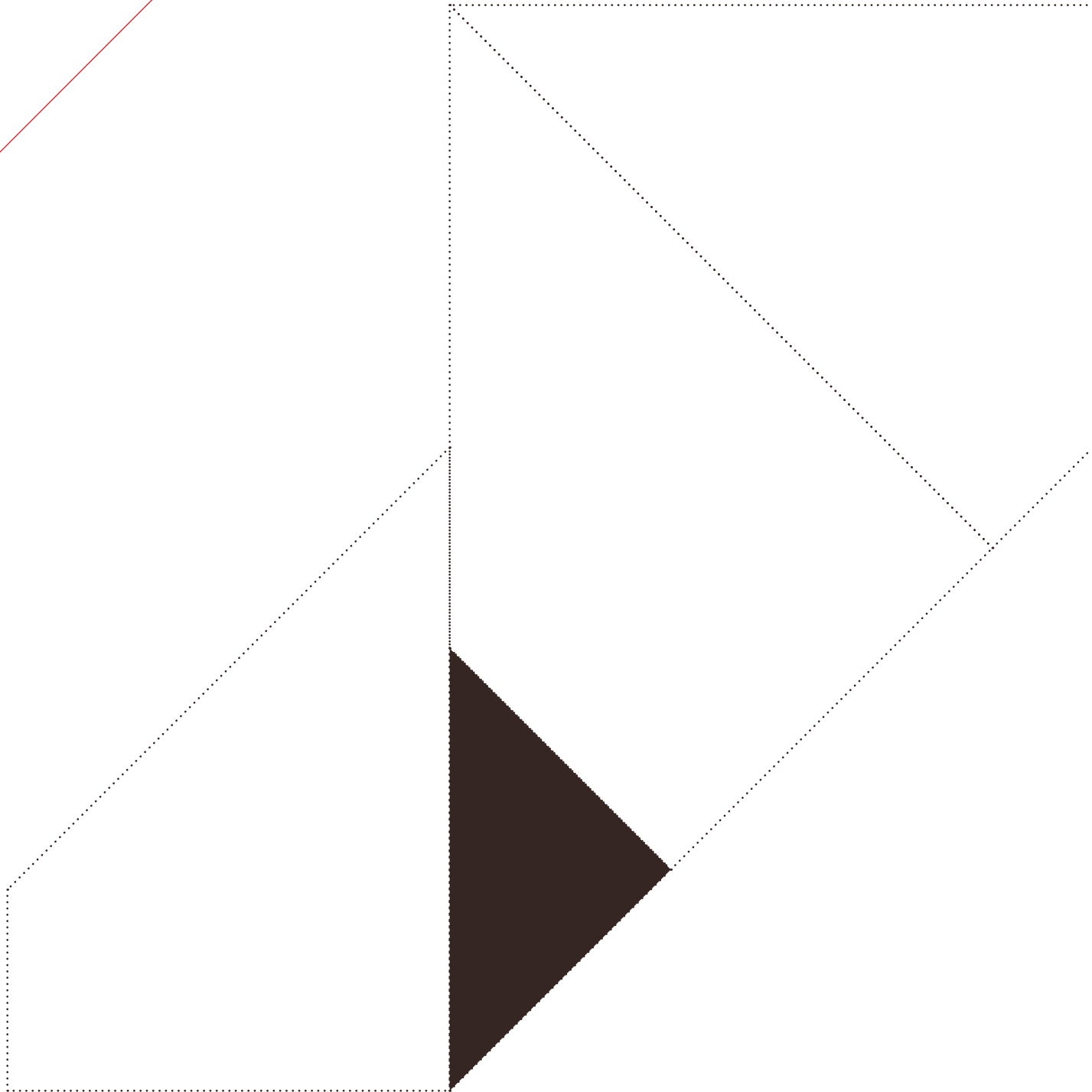
Een kast die meer waard is dan ze lijkt

Toch is het vreemd om deze kasten zomaar af te danken. Ze zijn vaak nog in uitstekende staat. De fronten zijn gemaakt uit massief eikenhout, de corpussen uit eikenfineer. Ze hebben verstelbare legplanken, ingebouwde verlichting, degelijke scharnieren en een modulaire opbouw. Functioneel doen ze nog steeds wat ze moeten doen: opbergen, tonen, ordenen en ruimte maken.

Net daarin ligt de relevantie van dit onderzoek. Als er van één programma alleen al meer dan anderhalf miljoen elementen zijn geproduceerd, dan gaat het niet om enkele toevallige tweedehandsmeubelen, maar om een grote bestaande voorraad materiaal, vakmanschap en geschiedenis. De vraag luidt:

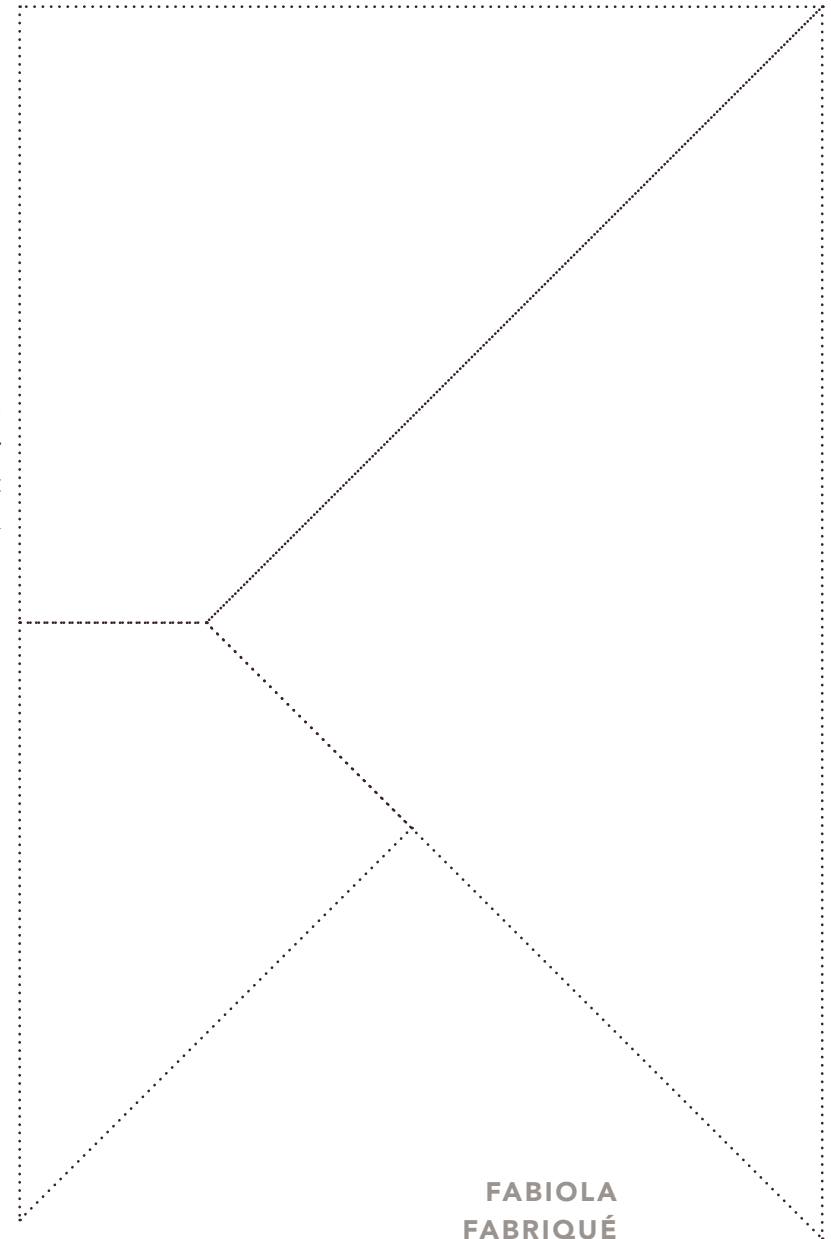
Wat kan een ontwerper vandaag met zo'n meubel doen?

4.

ANALYSE VAN DE WANDKAST

Boechout, mijn kast • De wandkast als grondstof • Meer dan plaatmateriaal • Het gezicht van de kast • Massief stijl- en regelwerk • Beslag • Een glimp van vroeger • Fabiola, wie?

**FABIOLA
FABRIQUÉ**

Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

Boechout, mijn kast

Voor de analyse van de wandkast werd de kast uit Boechout gebruikt. In tegenstelling tot de kast uit Rupelmonde, die later zou dienen voor het prototype, werd deze eerste kast ingezet als onderzoeksobject. Ze werd gedemonteerd, onderzocht, verzaagd, geschuurd en getest. Op die manier werd duidelijk uit welke onderdelen zo'n wandkast bestaat en welke materialen potentieel hebben voor hergebruik.

De wandkast als grondstof

Bij de eerste aanblik lijkt een wandkast één massief geheel. Toch bestaat ze uit een reeks afzonderlijke modules, materialen en onderdelen. De kast is opgebouwd uit corpussen, deuren, laden, legplanken, glas, spiegel, beslag, verlichting en verschillende massieve houten profielen.

Elk onderdeel heeft een eigen functie, kwaliteit en mogelijke waarde. Sommige onderdelen zijn vooral structureel interessant, andere eerder esthetisch. Sommige elementen zijn duidelijk gedateerd, maar bevatten net daardoor een herkenbaar spoor van het oorspronkelijke meubel.

De analyse maakt een belangrijk onderscheid tussen twee hoofdcategorieën: enerzijds de spaanderplaat met eikenfineer, waaruit de corpussen zijn opgebouwd, en anderzijds de massieve eiken onderdelen, vooral de deuren en zichtbare profielen. Daarnaast zijn er kleinere maar niet onbelangrijke elementen zoals beslag, glas, spiegel en verlichting.

Meer dan plaatmateriaal

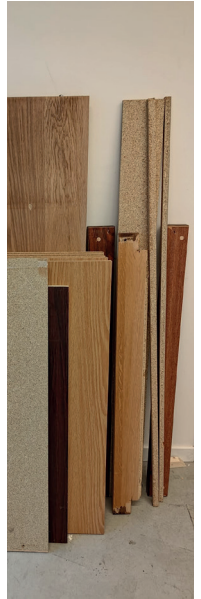
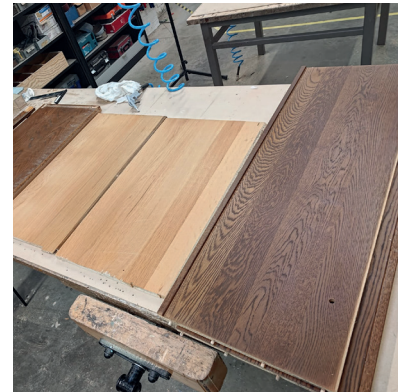
Een groot deel van de wandkast bestaat uit plaatmateriaal. Meestal gaat het om spaanderplaat met eikenfineer. Op minder zichtbare plaatsen werd soms ook een andere fineerlaag gebruikt, zoals beuk. Dit materiaal vormt de basis van de kastmodules: zijwanden, bodems, bovenplaten, legplanken en rugpanelen.

Spaanderplaat bestaat uit samengeperste houtspaanders die met lijm tot platen worden gevormd. Door de fineerlaag krijgt het materiaal aan de buitenzijde de uitstraling van echt hout, terwijl de kern bestaat uit samengesteld plaatmateriaal.

Binnen de kast vormt deze spaanderplaat de dragende structuur. Daardoor zijn de panelen vaak groot en bruikbaar als vlak materiaal. In vergelijking

met massief eikenhout is het minder waardevol, maar het is wel in grote hoeveelheid aanwezig. Het materiaal is relatief licht, eenvoudig te verzagen en maatvast.

Tegelijk zijn er duidelijke beperkingen. De randen zijn kwetsbaar, oude boorgaten blijven zichtbaar en het materiaal is minder geschikt voor verfijnde bewerkingen. Ook bij beschadiging of contact met vocht verliest spaanderplaat snel haar kwaliteit.

Het gezicht van de kast

Eik is een sterke en duurzame houtsoort. Het materiaal is stevig, goed bewerkbaar en kan herhaaldelijk worden geschuurd of opnieuw afgewerkt. In tegenstelling tot spaanderplaat kan massief hout beter tegen plaatselijke beschadiging en laat het zich makkelijker herstellen.

Daartegenover staat dat massief hout werkt onder invloed van vocht en temperatuur. De afmetingen van de deuren liggen bovendien vast, waardoor het beschikbare materiaal beperkt is tot de maat en vorm van de bestaande kastonderdelen.

De massieve eiken deuren zijn bijgevolg de meest waardevolle, maar ook de meest herkenbare onderdelen van de kast. Ze dragen de typische uitstraling van het meubel: de gefreesde moulures, donkere vernis en zware rustieke vormtaal. Precies die elementen maken de kast vandaag gedateerd, maar tegelijk bevatten ze ook het grootste potentieel.

Massief stijl- en regelwerk

Naast de deuren bevat de kast ook heel wat massieve houten latten, regels en profielen. Deze onderdelen werden gebruikt als zichtkanten, plinten, aanslagen en kroonlijsten. Ze geven de kast haar afgewerkte karakter en zorgen ervoor dat de plaatconstructie aan het oog wordt onttrokken.

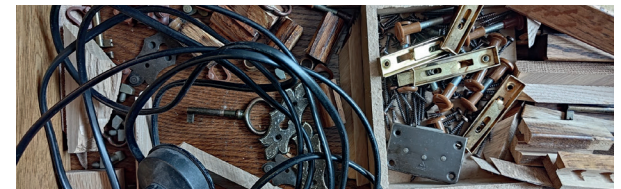

Dit massieve lattenwerk is in kleinere hoeveelheden aanwezig dan de deuren of het plaatmateriaal, maar blijft interessant door de lengte, de stevigheid en het feit dat het om massief eikenhout gaat.

Beslag

Het beslag vormt een kleinere, maar belangrijke categorie binnen de ontleding. Scharnieren, valscharnieren, trekkers, sloten, sleutelplaatjes, schroeven en verlichting maken de kast functioneel. Ze tonen hoe het meubel ooit gebruikt, geopend, gesloten, verlicht en gemonteerd werd.

Veel van dit beslag is nog bruikbaar, maar esthetisch sterk verbonden met de oorspronkelijke kast. De donkere grepen en sleutelplaatjes versterken het rustieke beeld. Toch kunnen ze waardevol zijn als detail, als verwijzing naar het oude meubel of als functioneel onderdeel.

Een glimp van vroeger

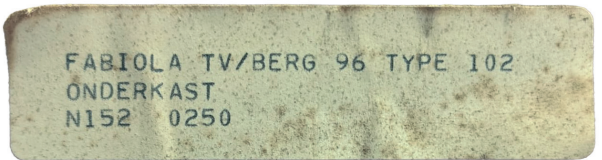
De kast bevat ook glas en spiegelmateriaal. De vitrinedeuren, glazen legplanken en spiegelachterwanden verwijzen naar de oorspronkelijke functie van de wandkast als pronkmeubel. Ze maakten het mogelijk om servies, glaswerk of decoratieve objecten zichtbaar te tonen en extra diepte en licht in de kast te brengen.

Glas en spiegel kunnen een interessant contrast vormen met het zware karakter van de kast. Ze brengen transparantie, reflectie en licht. Tegelijk zijn ze kwetsbaar en vaak maatgebonden. Hun hergebruik vraagt dus een zorgvuldige selectie.

Fabiola, wie?

Tijdens de ontleding van de kast uit Boechout kwam ook hier een etiket tevoorschijn. Op dat etiket stond de naam Fabiola. De kast maakt geen deel uit van het 123-programma, maar is wel afkomstig van meubelfabrikant Mintjens. Dat is onder meer te herkennen aan de gelijkaardige moulures, het beslag en de algemene opbouw.

De analyse van de oude Fabiola toont dat de wandkast veel meer is dan één zwaar object. Ze bestaat uit verschillende materiaalstromen die elk een eigen logica hebben. De twee meest interessante materiaalstromen zijn de spaanderplaat en de massieve deuren. Vanaf dit punt verliepen twee onderzoeken parallel: een onderzoek naar het hergebruik van het plaatmateriaal en een onderzoek naar de transformatie van de massieve deurpanelen.

Het systeem dat uit dit onderzoek ontstond, kreeg uiteindelijk de naam Fabiola, als verwijzing naar

de eerste kast waarmee werd geëxperimenteerd. Met die kast werd gezocht naar een antwoord op de onderzoeksvraag. Bovendien benadrukt het stukje ‘fab’ het experimenteren en het maakproces, die niet alleen in het volgende hoofdstuk centraal staan, maar ook later in de totstandkoming van het prototype.

wandkast

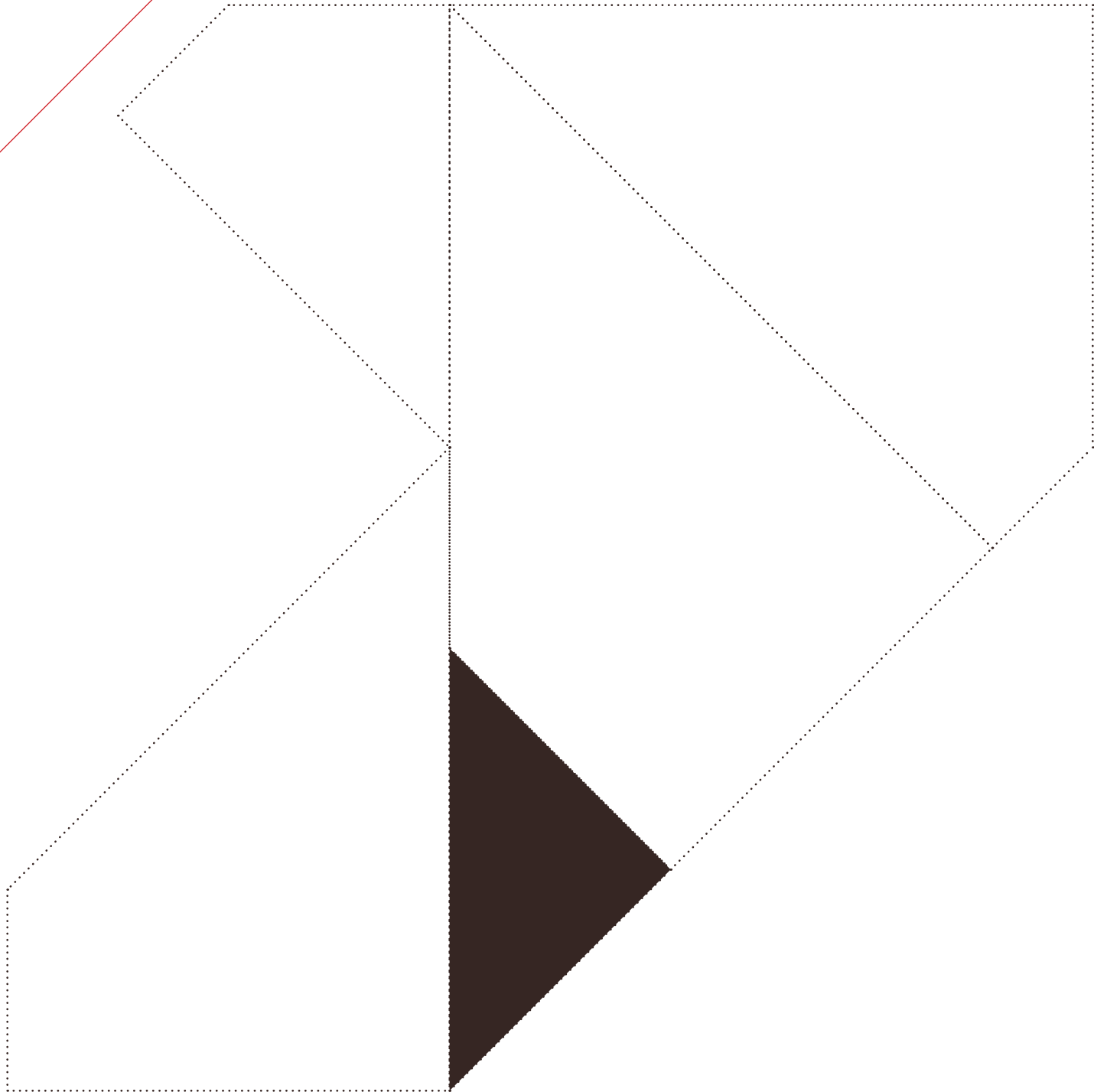
Gratis

Chat

Peeters Carina ★★★★★ (6) >

Beschrijving

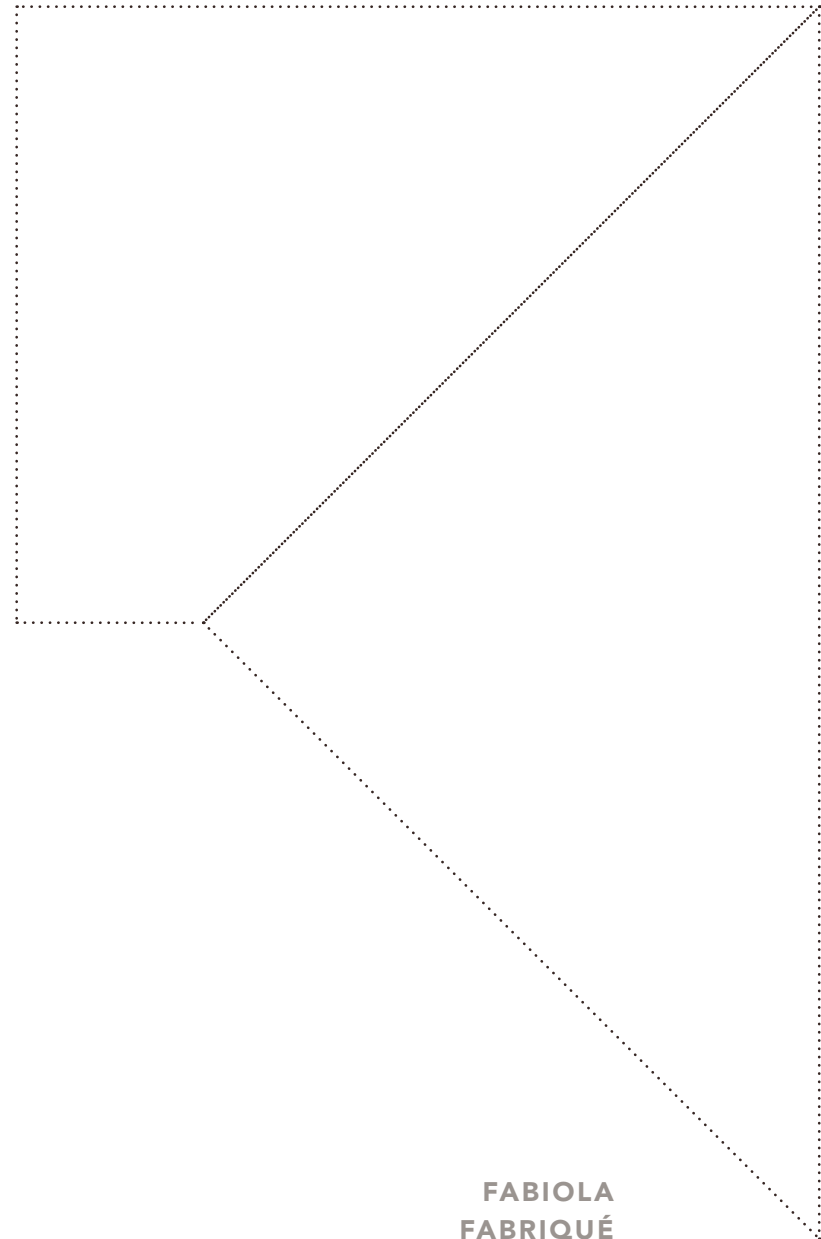
Eiken wandkas
3 elementen van 0,95 Breed x 2 m hoog x 0,52

5.

ONDERZOEK & EXPERIMENT

De proefkast • Verbergen of
uitpakken • Schaakmat • Toch
maar met fineer • Ik draai de
deur om • De moulure mag
blijven • De keerzijde van
precisie • Het patroon staat •
Rond de hoek • Proppen, poten
& paumelles • De puzzel past

**FABIOLA
FABRIQUÉ**

Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

De proefkast

Na de analyse van de wandkast begon het eigenlijke maken. De kast uit Boechhout werd niet behandeld als een meubel dat meteen een eindvorm moest krijgen, maar als materiaal om mee te testen. De onderdelen werden geschuurd, gevuld, verzaagd, gecombineerd en opnieuw bekeken.

Gaandeweg ontstonden twee belangrijke richtingen die parallel zouden verlopen. Enerzijds was er het onderzoek naar de spaanderplaat met eikenfineer, anderzijds het onderzoek naar de massieve eiken deuren. Daarnaast kregen ook kleinere onderdelen, zoals latten, plinten en beslag, af en toe een nieuwe rol.

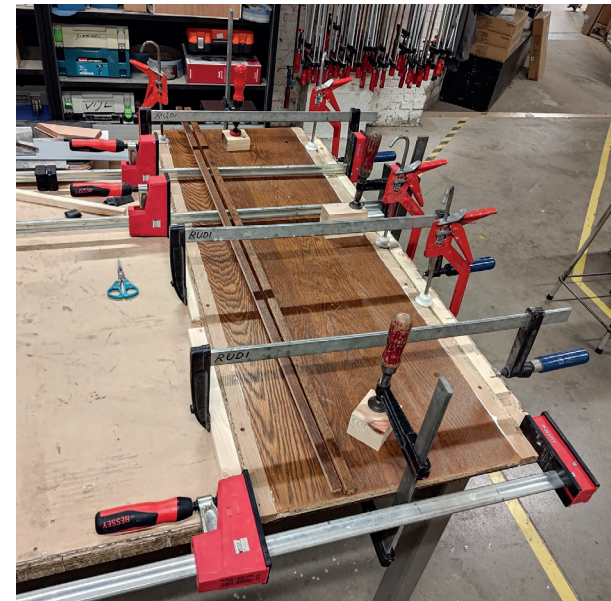
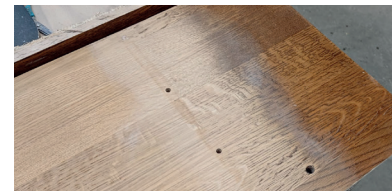
Verbergen of uitpakken

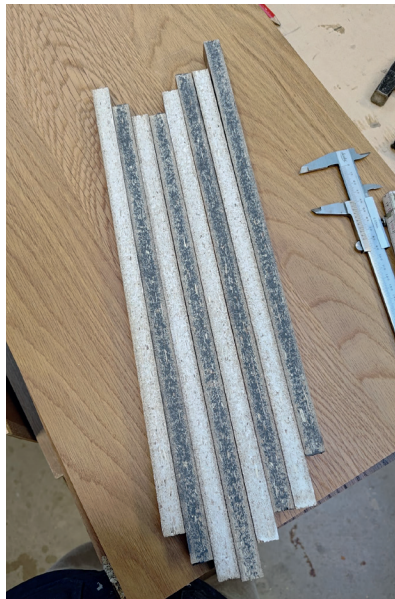
De spaanderplaat riep meteen een dubbel gevoel op. Ze was in grote hoeveelheden aanwezig en vormde de structuur van de kast, maar had niet dezelfde vanzelfsprekende waarde als het massieve eikenhout. Net daardoor werd ze interessant. Het materiaal kon worden opgewaardeerd, maar ook eerlijker getoond worden.

Een eerste reeks testen vertrok vanuit het behoud van de fineerlaag. De donkere vernis werd weggeschuurd, waardoor het lichtere houtbeeld weer zichtbaar werd. Oude boorgaten werden gevuld met proppen uit massieve eiken latten. Ook de randen kregen aandacht. Door een massieve lat tegen de zijkant te verlijmen, kreeg de plaat de uitstraling van een massief paneel.

Daarna volgde de omgekeerde beweging. De fineerlaag werd plaatselijk volledig verwijderd, waardoor de vezelstructuur van de spaanderplaat bloot kwam te liggen. De vezels, normaal verborgen onder een dunne houtlaag, werden het beeld zelf. Kleine stukken werden verzaagd tot ruitjes en gelegd tot een patroon. De open structuur werd gevuld met woodfiller, soms wit, soms zwart, en daarna opnieuw vlak geschuurd.

Zo ontstond een reeks proeven waarin spaanderplaat niet langer alleen een goedkoop plaatmateriaal was, maar een oppervlak met een eigen textuur en tekening.

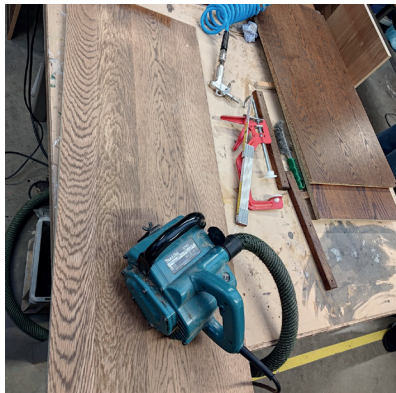
Schaakmat

Het schaakbord werd een klein statement binnen dit onderzoek. Het zwart-witte patroon ontstond uit spaanderplaat op de kopse kant, opgevuld met witte en zwarte filler. De rand werd gemaakt uit massieve plinten, in verstek gezaagd en opnieuw samengebracht. Zelfs het beslag kreeg een nieuwe rol. Paumelles werden verzaagd en geschuurd tot schaakstukken.

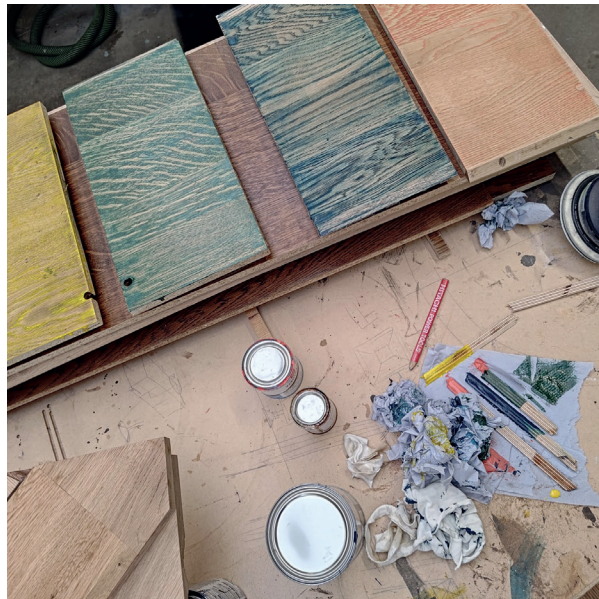
In dit object kwamen verschillende materialen uit de kast samen: spaanderplaat, massief eikenhout en beslag. Het was geen eindontwerp, maar wel een eerste tastbaar bewijs van wat mogelijk werd. Het liet zien dat de kast meer kon worden dan de som van haar onderdelen, en dat zelfs het minst aantrekkelijke materiaal plots een verrassende beeldtaal kon krijgen.

Toch maar met fineer

De open structuur van spaanderplaat leverde interessante beelden op, maar bleek ook kwetsbaar. Zonder fineerlaag nam het materiaal sneller vuil en vocht op en werd het gevoeliger voor beschadiging. Dat werd vooral duidelijk bij een test voor een lage kast, waarbij de plint werd opgebouwd uit gestapelde lagen spaanderplaat. Wat als materiaalbeeld interessant was, bleek in gebruik minder overtuigend.

Daarom verschoof de aandacht opnieuw naar het behouden van de fineerlaag. De platen werden geschuurd, behandeld met verschillende oliën en plaatselijk geborsteld. De groeven die daarbij ontstonden konden opnieuw worden opgevuld met kleur. Zo bleef het materiaal beschermd, maar kreeg het toch een nieuwe uitstraling.

Ik draai de deur om

Bij de massieve eiken deuren lag de eerste ingreep voor de hand. De donkere vernis werd weggeschuurd en de deuren werden met hun vlakke zijde naar buiten geplaatst. Zo kwam de lichtere eiken kleur zichtbaar aan de buitenkant en verdwenen de moulures naar de binnenzijde. Het leek een eenvoudige manier om de gedateerde vormtaal te verzachten.

Toch had dit minder effect dan verwacht. De kast bleef zwaar ogen. De deuren lagen nog steeds op het corpus, de opbouw bleef massief, en ook de plint en sierlijst bleven het meubel naar de muur duwen. Bovendien was de achterzijde van de kast nooit bedoeld om zichtbaar te zijn. De dunne rugpanelen maakten duidelijk dat dit meubel ontworpen was om tegen een wand te staan.

Deze test leverde een belangrijk inzicht op. Het probleem zat niet alleen in de moulures. De zwaarte van de kast kwam ook voort uit haar volume, haar opbouw en haar positie in de ruimte.

De moulure mag blijven

Omdat het verbergen van de moulures weinig opleverde, werd de redenering omgedraaid. In plaats van de profilering weg te werken, werd onderzocht wat er gebeurde wanneer ze werd verzaagd en nadrukkelijk getoond.

Dat leverde meteen een verrassend resultaat op. De vlakke delen van de deur konden makkelijk worden opgeschuurd, waardoor het lichte eikenhout zichtbaar werd. In de verdiepte moulures bleef de oorspronkelijke donkere vernis aanwezig. Het contrast tussen beide gaf de stukken een nieuw karakter.

Hier ontstond een belangrijke verschuiving in het onderzoek. De moulure was niet langer alleen een gedateerd detail, maar werd een element dat

herkenning en verwondering kon oproepen.

De keerzijde van precisie

Om deze piste op grotere schaal te testen, moesten meerdere deuren nauwkeurig worden verzaagd. Met een wipzaag bleek dat moeilijk precies genoeg te doen. Ook de paneelzaag bood weinig vrijheid, omdat de snijlijnen in verschillende richtingen en hoeken liepen. Daarom werd een reeks stukken gelaserd.

De laser sneed heel precies, maar liet brandsporen achter. Op de vlakke delen konden die worden weggeschuurd, maar in de verdiepte moulures lukte dat veel moeilijker. Bovendien moest net daar de oorspronkelijke donkere vernis zichtbaar blijven. Daarom werd getest om de volledige moulures te verbranden, zodat de brandplekken minder zouden opvallen. Dat werkte niet voldoende. In de hoeken en profileringen was het moeilijk om gecontroleerd te branden zonder te veel materiaal weg te nemen.

Toch waren de gelaserde stukken waardevol. Ze maakten het mogelijk om snel patronen te leggen en een beter beeld te krijgen van wat de verzaagde deurpanelen konden worden.

Het patroon staat

Met de gelaserde stukken werd een eerste groter paneel samengesteld. Aanvankelijk was dit bedoeld als bovenvlak voor een lage, langwerpige kast. Pas toen het paneel er lag, werd duidelijk dat het patroon veel sterker werkte wanneer het rechtop stond.

Als bovenvlak zou je er grotendeels overheen kijken. Verticaal, op ooghoogte, kreeg het patroon een heel andere aanwezigheid. De houtnerf, de snijlijnen, de donkere moulures en de nieuwe compositie vroegen om bekeken te worden.

Deze test stuurde het ontwerp bij. Het prototype zou geen lage kast worden, maar een hoog meubel waarin het patroon een zichtbare en beeldbepalende plaats kreeg.

Rond de hoek

Daarna werd getest hoe de compositie zich over een hoek kon voortzetten. Twee panelen werden in verstek tegen elkaar geplaatst, zodat het patroon van de voorzijde kon doorlopen naar de zijkant.

Deze test was belangrijk omdat het patroon daardoor niet enkel als vlak werkte, maar als huid rond een volume. De kast werd geen front met een achterkant, maar een object waar je omheen kon bewegen. Dat inzicht zou later belangrijk worden bij het nadenken over de relatie tussen front, zijkant en corpus.

Proppen, poten & paumelles

Ook de kleinere onderdelen bleven deel van het onderzoek. Uit massieve latten werden proppen geboord om oude gaten te vullen. Andere latten werden getest als randafwerking of als basis voor kleine constructieve elementen. Door twee latjes te verlijmen ontstond bijvoorbeeld een eenvoudig pootje.

De oorspronkelijke scharnieren bleken in uitstekende staat en vroegen eigenlijk geen ingreep. Net daarom waren ze interessant om te behouden. Ze konden hun functie blijven vervullen en tegelijk een rechtstreekse verwijzing vormen naar de oude kast. Alleen de scharnieren die in het schaakbord werden gebruikt, kregen een andere rol.

Deze kleinere proeven waren niet allemaal even bepalend voor het prototype, maar ze hielpen wel om het materiaalpakket van de kast vollediger te begrijpen.

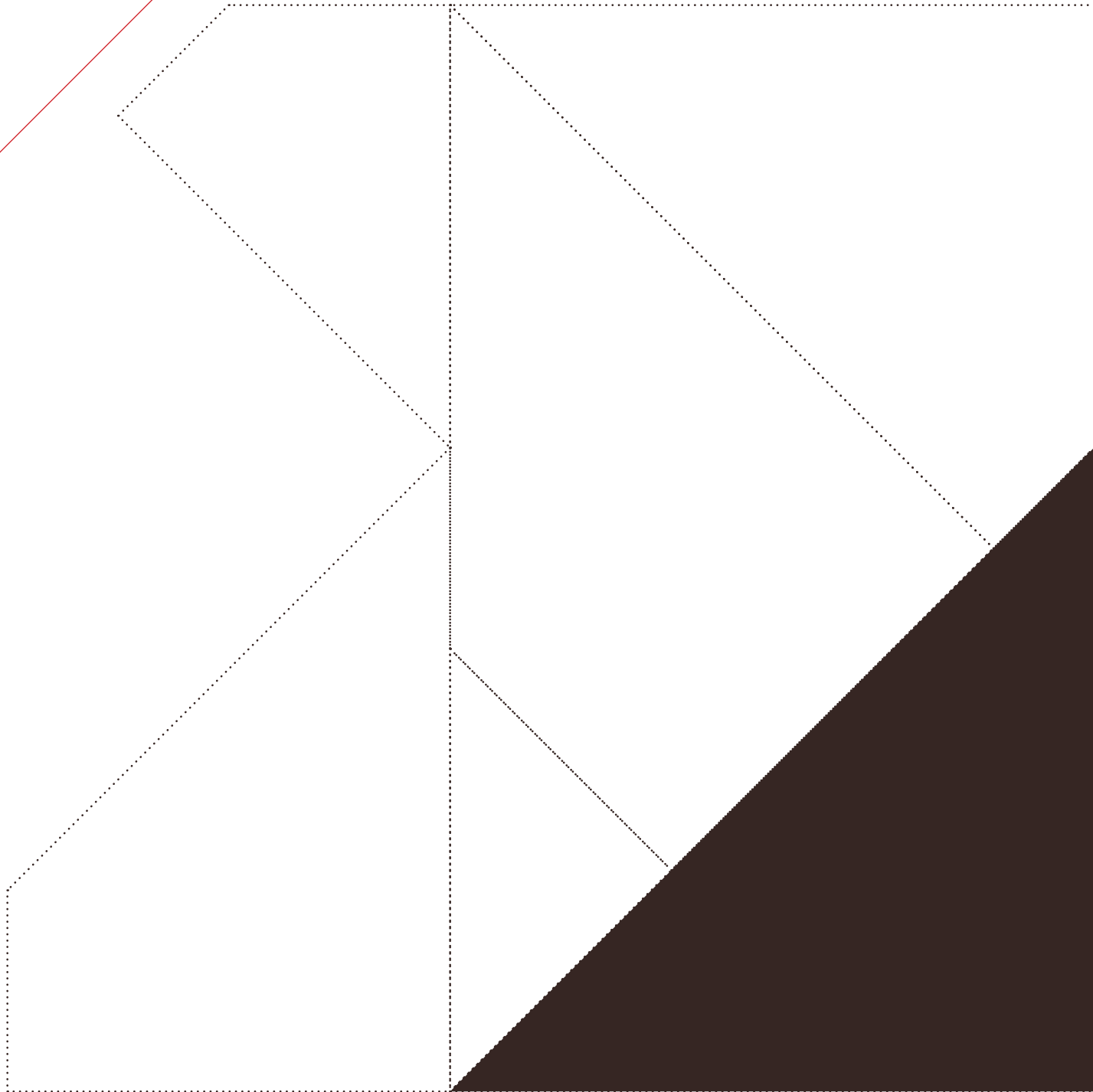

De puzzel past

Het kantelpunt kwam bij het onderzoek meer dan een verzameling losse het hercomponeren van de experimenten. Het werd een systeem: een manier massieve deurpanelen. Door om bestaande deuren volgens een vast principe één deur te verzagen en opnieuw te ontleden en opnieuw samen te stellen. Zo te leggen, werd duidelijk dat het kon elke kast uniek blijven, terwijl de methode oude ornament niet hoefde te herhaalbaar werd. verdwijnen. Het kon worden omgezet in een nieuw patroon. Deze inzichten vormden de basis voor de volgende fase. De kast uit Boechout had haar rol

Toen meerdere deuren op die manier werden onderzocht, als proefkast vervuld. Ze leverde geen afgewerkt ontstond plots een reeks prototype op, maar wel de kennis die nodig was mogelijkheden. De stukken om er een te ontwerpen. Voor die volgende stap konden telkens anders worden gebruikt: de 123-kast uit Rupelmonde. gelegd, maar vertrokken wel

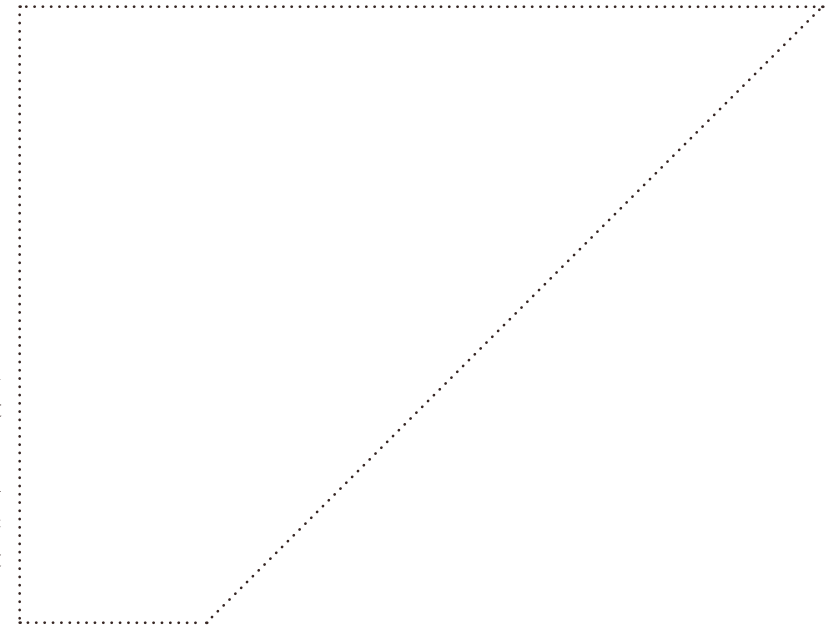

6.

HET FABIOLA-SYSTEEM

De puzzel wordt systeem • Een driehoek teveel • Ieder stuk telt • Op het scherp van de snede • Bijna, maar toch niet helemaal • Tweelingen • De huid en de drager • Het systeem wordt prototype

FABIOLA FABRIQUÉ

Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

De puzzel wordt systeem

Uit de experimenten met de proefkast ontstond geleidelijk een systeem. De kern ervan is eenvoudig: een massief eiken deurpaneel wordt opgedeeld in zeven stukken. Die stukken worden niet teruggelegd zoals ze uit de deur kwamen, maar opnieuw geordend tot een nieuw vlak.

De oude deur verdwijnt daardoor als herkenbaar front, maar haar materiaal, houtnerf, moulures en sporen van vernis blijven aanwezig. Het systeem volgt telkens dezelfde logica, maar laat veel vrijheid in de uiteindelijke schikking. Daardoor kan dezelfde methode telkens tot een ander beeld leiden.

Een driehoek teveel

Voor het zaagpatroon werd gekeken naar een puzzel van Vladimir Krasnoukhov, -----

------. Bij zo’n puzzel lijken twee vierkanten op het eerste gezicht even groot. -----

------. Sommige stukken

De exacte wiskunde is voor dit project minder belangrijk dan het principe erachter. De twee

vierkanten zijn namelijk niet exact even groot. -----

------. Dat verschil is nauwelijks zichtbaar met het blote oog, maar zorgt er wel voor dat er na herschikking net voldoende plaats ontstaat voor het extra stuk.

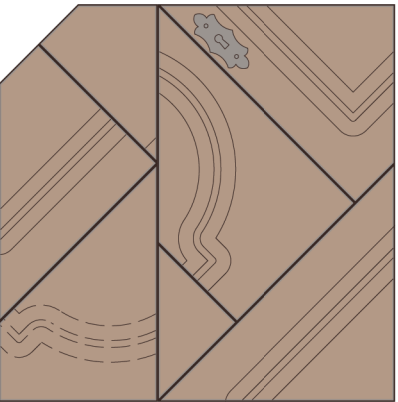
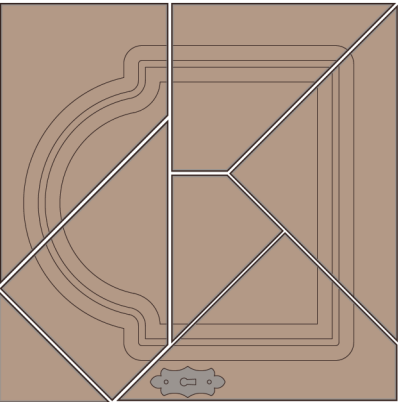
Voor Fabiola werd vooral het opdelen, draaien en herschikken interessant. -----

------. Daardoor verandert ook de

richting van de houtnerf. -----

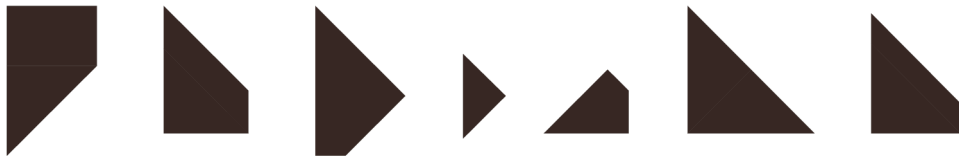
------. Sommige stukken

volgen dezelfde richting, andere komen haaks ten opzichte van elkaar te liggen.

Elk vierkant deurpaneel levert zeven puzzelstukken op. Die stukken verschillen in vorm en grootte. Twee van de zeven stukken zijn gelijkzijdige driehoeken. Omdat die stukken een symmetrieas hebben, kunnen ze worden omgedraaid zonder de geometrie van het patroon te verstoren.

Belangrijk is dat de stukken niet zomaar willekeurig worden geschikt. -----
-----, Die regel zorgt ervoor dat de compositie geometrisch blijft kloppen, maar laat tegelijk voldoende ruimte om het beeld te sturen.

De puzzel van Krasnoukhov kan in twee richtingen worden gelezen: van het grotere vierkant naar het kleinere, of omgekeerd. Fabiola vertrekt bewust van het kleinere vierkant en werkt naar het grotere paneel toe. Zo wordt het beschikbare deurpaneel maximaal benut en moet er geen extra hoek of driehoek worden afgezaagd die nadien verloren gaat. Dat is belangrijk, omdat de beschikbare deurpanelen al beperkt zijn in afmeting.

Die keuze heeft gevolgen voor de manier van zagen. De snijlijnen van het kleinere vierkant waarmee Fabiola begint, lopen niet volledig door het paneel heen. Daardoor kan de paneelzaag niet meteen worden gebruikt, ook al is die het meest geschikt voor rechte en nauwkeurige snedes. Lasers bleek eerder ook geen

Daarom werd een eigen zaagmethode ontwikkeld. Het deurpaneel wordt eerst in een geleider op de lintzaag geplaatst. -----

-----.

Pas daarna is het paneel voldoende opgedeeld om de drie resterende zaaglijnen met de paneelzaag uit te voeren.

De kleinste deurpanelen van de 123-kast zijn een tiental millimeter groter dan 400 bij 400 mm. Daardoor werd 400 bij 400 mm de beoogde maat voor het nieuwe vierkante paneel dat na het verzagen en herschikken wordt samengesteld. Deze maat houdt rekening met het snijverlies.

Hoe meer deuren worden verzaagd, hoe groter
de samengestelde panelen kunnen worden. Het
patroon kan zich daardoor verder uitbreiden,

-----.

verfijnen, -----

-----.

Daarnaast zullen waarschijnlijk
aparte mallen per puzzelstuk
nodig zijn om de juiste maat van
elk stuk vooraf te garanderen.

Bijna, maar toch niet helemaal

Omdat de stukken met een geleider en meerdere zaagbewegingen worden gemaakt, zijn kleine afwijkingen niet uit te sluiten. -----

Een kleine afwijking lijkt op zichzelf onschuldig, maar in een patroon dat uit veel stukken bestaat, stapelen zulke afwijkingen zich snel op.

Daarom vraagt het systeem verschillende tussenbewerkingen. Wanneer stukken aan elkaar worden gezet, lopen de zijdes niet altijd meteen exact door. Vooraleer een volgend stuk wordt toegevoegd, moet het geheel vaak opnieuw recht of haaks worden gezaagd. Dat maakt het proces arbeidsintensief, maar voorlopig is het nodig om het patroon voldoende precies op te bouwen.

Tweelingen

Om meer controle te krijgen
over het patroon, wordt gewerkt
met een even aantal deuren. ---

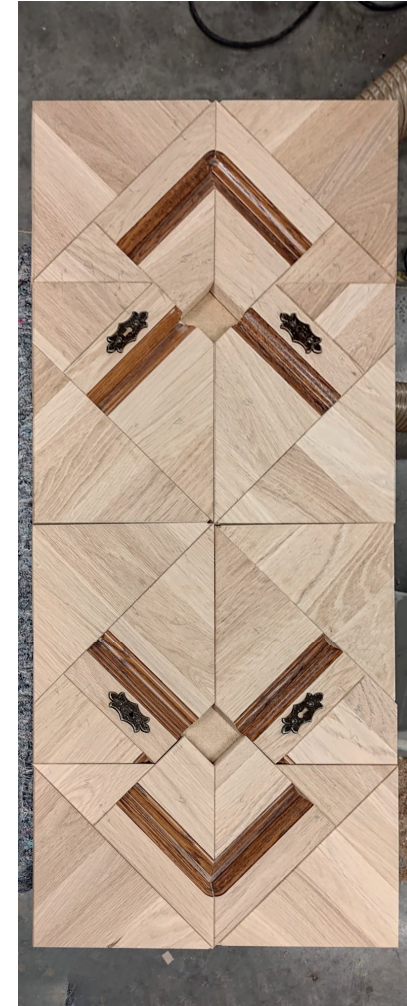
-----, Daardoor

ontstaat van elk puzzelstuk een gespiegeld equivalent.

Die spiegeling is vooral belangrijk voor de plaatsing van de moulures. Het patroon wordt symmetrisch opgebouwd: het ene stuk kan aan de ene kant van de symmetrieas worden gebruikt, het gespiegeld equivalent aan de andere kant. Door die twee stukken onderling te verwisselen, draait ook hun voor- en achterkant mee. Een moulure die eerst zichtbaar was, kan zo naar binnen verdwijnen. Omgekeerd kan een verborgen moulure juist zichtbaar worden.

Op die manier kan het patroon worden bijgestuurd. Sommige zones krijgen meer donkere lijnen en reliëf, andere worden rustiger gehouden. De symmetrie helpt om orde te brengen in een patroon dat anders snel te druk zou worden.

Die vrijheid maakt het systeem rijker, maar ook moeilijker. Hoe meer deuren worden verzaagd, hoe meer mogelijkheden er ontstaan. Het leggen van het patroon wordt daardoor een belangrijk onderdeel van het ontwerpproces.

De huid en de drager

Het Fabiola-systeem brengt de twee belangrijkste materiaalstromen opnieuw samen. De gerecupereerde spaanderplaten behouden hun structurele rol en vormen de corpus. De verzaagde massieve deurstukken vormen het zichtbare patroon dat daar als een huid overheen wordt gelegd.

Die huid is niet alleen decoratief. Ze bepaalt mee hoe het meubel wordt gelezen. Het patroon kan doorlopen over een vlak, stoppen aan een rand of om een hoek plooien. Op sommige plaatsen wordt het een deur of ladefront, op andere plaatsen vormt het een vast paneel.

De oude kast krijgt zo opnieuw een lichaam, opgebouwd uit haar eigen onderdelen. Het materiaal blijft hetzelfde, maar de verschijningsvorm verandert.

Het systeem wordt prototype

Het Fabiola-systeem is geen vaste vorm, maar een methode. Het vertrekt vanuit regels, maar biedt veel mogelijkheden. De uiteindelijke vorm van de kast, de hoogte, de diepte, het aantal deuren of lades en de manier waarop de panelen

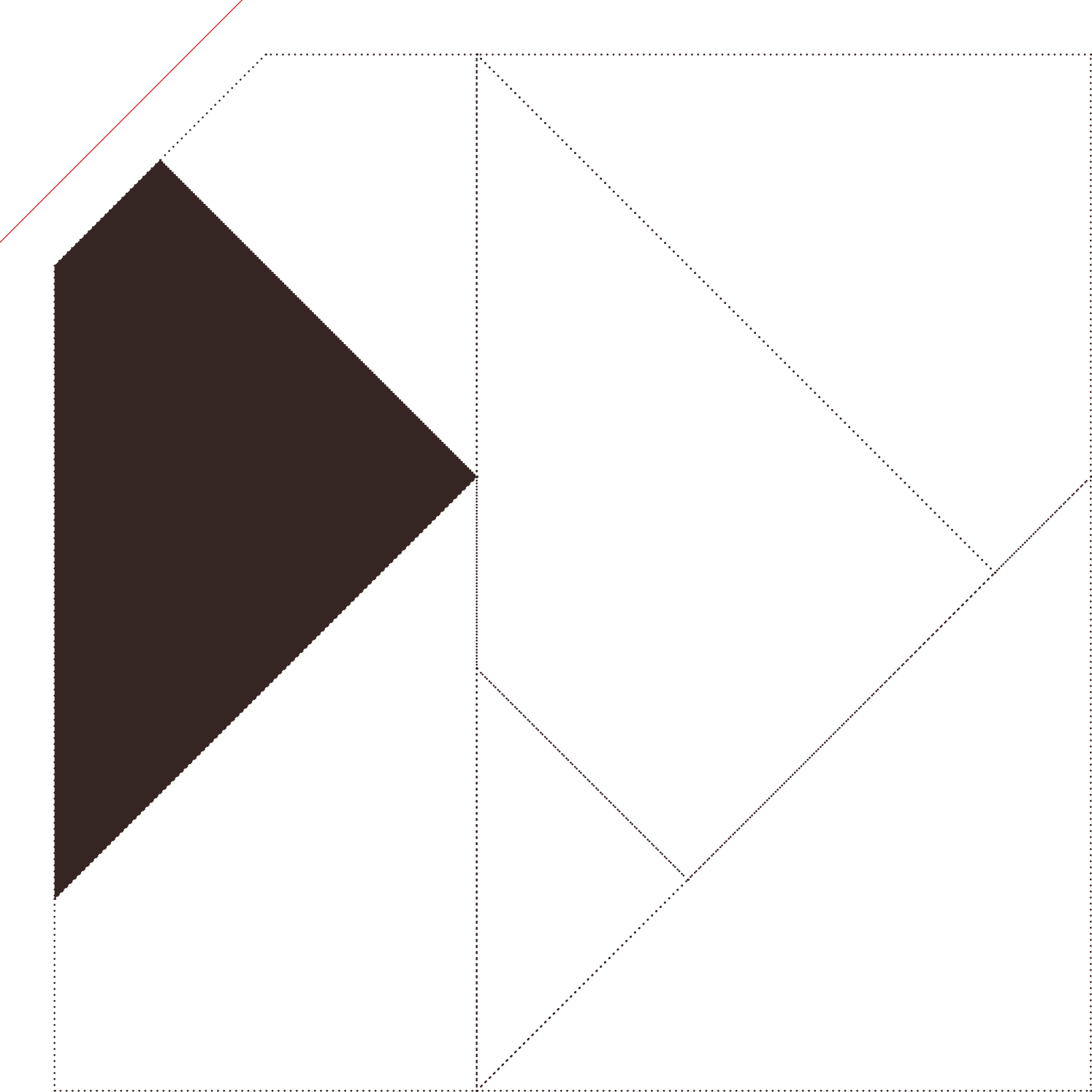
openen, bepalen mee hoe het patroon wordt opgebouwd.

In dit hoofdstuk werd de logica van het systeem uitgezet: de deur wordt opgedeeld, de stukken worden gedraaid, gespiegeld, gecorrigeerd en opnieuw samengebracht rond een nieuw corpus. Daarmee is Fabiola niet langer een reeks experimenten, maar een werkwijze die kan worden toegepast.

De volgende stap is om die werkwijze op schaal uit te voeren. Niet meer als testpaneel of losse compositie, maar als volledig meubel. Daarvoor wordt de 123-kast uit Rupelmonde ingezet.

Het wordt tijd om Fabiola te fabriceren!

7.

PROTOTYPING

3 2 1 start! • Tot op het hout •
Twaalf voor Fabiola • De puzzel
komt overeind • Stuk voor stuk
• Als de kast haar tand toont •
Een kader in de deur • Een rug
met een ruit • De kast wordt
kast • Wie zoekt, die vindt • Een
nieuwe gedaante • Terugblik op
het maakproces

**FABIOLA
FABRIQUÉ**

Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

3 2 1 start!

De 123-kast uit Rupelmonde werd het materiaal voor het eerste prototype. De kast werd grotendeels gedemonteerd, met uitzondering van de module met de lades en de module met de valdeur. Omdat de opbouw ondertussen vertrouwd was, verliep het demonteren vlotter dan bij de proefkast.

De onderdelen werden opnieuw gesorteerd volgens materiaalsoort. Zo ontstond een overzichtelijke voorraad van massieve deuren, plaatmateriaal, beslag, glas en lattenwerk. Dit keer diende die voorraad niet langer om losse proeven uit te voeren. Het materiaal moest nu resulteren in een eerste volledige toepassing van het Fabiola-systeem.

Tot op het hout

Het werk begon bij de massieve eiken deuren. Het beslag werd verwijderd en apart gehouden: scharnieren, sloten en sleutelplaatjes. Ook de dwarse regels aan de binnenzijde van de deuren werden weggehaald. Die regels dienden oorspronkelijk om het kromtrekken van de massieve deurpanelen tegen te gaan, maar voor het Fabiola-systeem waren vlakke panelen nodig.

Ook de makelaars werden verwijderd en de boorgaten van de dwarsregels werden opgevuld met kleine massieve proppen.

Daarna werden de deuren geschuurd. De donkere vernis werd van de vlakke delen verwijderd met de bandschuurmachine. Sommige deuren hadden, ondanks de dwarse regels, toch een lichte kromming en moesten daarom meerdere keren over de schuurband. Gelukkig hadden de panelen voldoende dikte om ook na het vlakschuren nog 18 mm over te houden.

Na het schuren was de oorspronkelijke donkere vernis

verdwenen uit de vlakke delen, maar bleef ze zichtbaar in de verdiepte moulures. Dat contrast tussen licht geschuurd eikenhout en donkere profilering zou later het beeld van de kast mee bepalen.

Twaalf voor Fabiola

Vervolgens werden de panelen haaks gezaagd. De kleine deuren van de 123-kast waren net groot genoeg om vierkanten uit te halen van ongeveer 407 bij 407 mm. Die extra marge was nodig om, na het verzagen en herschikken, een samengesteld paneel van 400 bij 400 mm over te houden.

Ook uit de langere deuren werden vierkante panelen gehaald. De stukken die daarbij overbleven, gingen niet verloren. Door reststukken van telkens twee lange deuren samen te voegen, konden opnieuw volwaardige vierkante panelen worden gemaakt.

Zo leverde de kast uiteindelijk dertien bruikbare vierkanten op: vier oorspronkelijke kleine deuren, zes vierkanten uit de lange deuren en drie samengestelde vierkanten uit reststukken van de lange deuren. Omdat het patroon symmetrisch werd opgebouwd, was een even aantal panelen nodig. Van de dertien beschikbare vierkanten werden er daarom twaalf gebruikt. De valdeur bleef buiten het systeem, omdat haar kortste zijde kleiner was dan 400 mm.

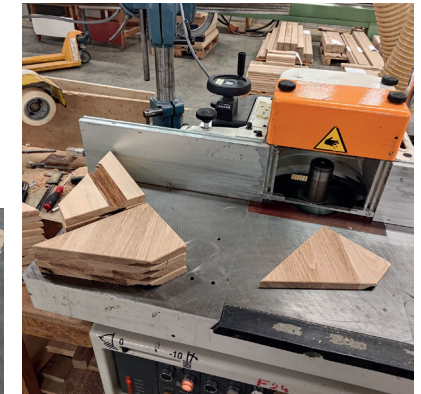

De puzzel komt overeen

De twaalf vierkante panelen werden vervolgens volgens het Fabiola-systeem verzaagd. Eerst werden op de lintzaag vier insnijdingen gemaakt met behulp van de geleider. Daarna volgden de drie resterende snedes op de paneelzaag. Zo werd elk paneel opgedeeld in zeven puzzelstukken.

Na het zagen werden de randen van elk stuk licht gebroken aan de toupie. Dat accentueert de afzonderlijke puzzelstukken en helpt tegelijk om kleine spleten te maskeren.

Daarna begon het puzzelwerk. Daarbij ging het niet enkel om het leggen van een fascinerend patroon, maar ook om het zoeken naar een vorm die als kast kon werken. Het systeem bood veel mogelijkheden, maar moest telkens opnieuw worden afgestemd op de beschikbare stukken en de gewenste afmetingen van het meubel.

Uiteindelijk kreeg de kast een maatvoering van 560 bij 1760 mm, -----. Door de kast hoog te maken, komt het patroon op ooghoogte te staan en krijgt het de aandacht die het vraagt.

Het patroon loopt over de volledige voorzijde, van het ladenblok onderaan tot het opbergvolume erboven. Ook de zijkanten worden mee betrokken. Het patroon stopt dus niet aan de voorkant, maar loopt om de hoek verder. De kast wordt daardoor niet enkel als front gelezen, maar als een volume.

In het patroon werden bewust kleine ruitvormige openingen gelaten. Die kunnen dienen als handgreep en geven tegelijk een kleine inkijk in het mysterieuze volume.

Stuk voor stuk

Wanneer het gewenste patroon is bepaald, worden de puzzelstukken definitief aan elkaar bevestigd met domino's en houtlijm. Het plaatsen van de domino's vraagt aandacht want er mag niet geboord worden op plaatsen waar een moulure zit.

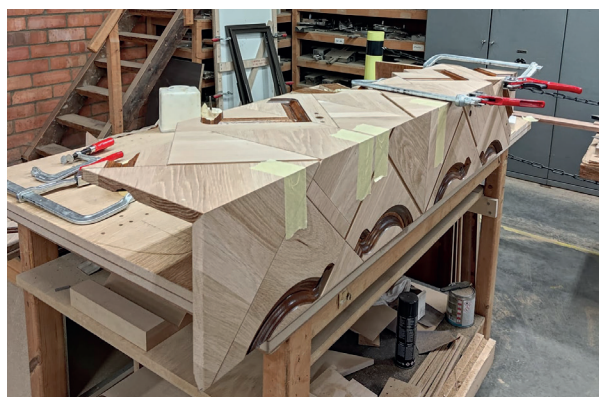
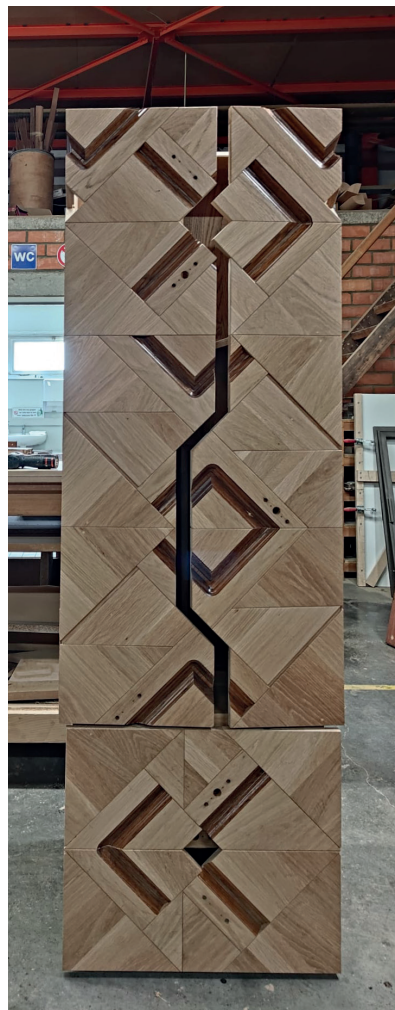

Het paneel wordt van binnenuit opgebouwd. Kleine afwijkingen kunnen zich daardoor naar de buitenzijde verplaatsen. Die buitenranden kunnen later opnieuw recht worden gezaagd op de paneelzaag. De volgorde waarin de stukken aan elkaar worden gezet is dus belangrijk. Ze bepaalt waar correcties mogelijk blijven en waar afwijkingen zich mogen verzamelen.

Als de kast haar tand toont

Een belangrijk onderdeel van het prototype is de manier waarop de kast opent. De opengaande delen zijn geen vlakke deuren die simpelweg voor een corpus hangen. In bovenaanzicht hebben ze een L-vorm. Twee tegenover elkaar geplaatste L-vormige deuren vormen samen een U-vorm, die aansluit op het U-vormige corpus. Wanneer de kast opent, plooiën de deuren zich rond het corpus. Daardoor wordt het openen van de kast bijna een theatrale handeling.

In gesloten toestand is niet meteen duidelijk waar de deuren precies openen. De voeg tussen de deuren valt samen met het patroon en verdwijnt daardoor in het geheel. Pas wanneer de deuren een beetje openstaan, wordt de zaagtand zichtbaar als een geknikte lijn in het front.

Door de deuren gedeeltelijk of helemaal te openen, bepaal je hoeveel van de inhoud zichtbaar wordt. De kast kan zich tonen, maar ook weer terugtrekken. Dat spel tussen onthullen en verhullen wordt een belangrijk onderdeel van het meubel.

Hiervoor worden de oorspronkelijke scharnieren opnieuw gebruikt, maar op een andere manier geplaatst. Ze worden schuin ingeboord en afgestemd op de draaibeweging die nodig is om het volume te laten openen. Het oude beslag wordt dus niet alleen hergebruikt, maar krijgt ook een elegantere en meer ruimtelijke toepassing.

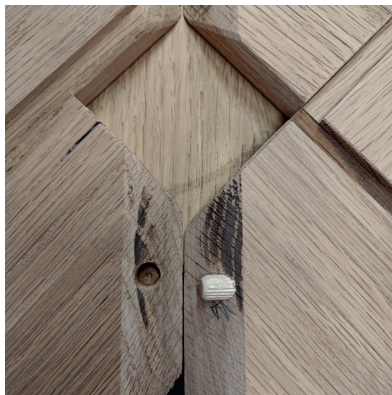

Een kader in de deur

Doordat de deuren een L-vorm hebben, zijn ze kwetsbaarder dan een vlak deurblad. De twee benen van de L moeten onderling goed haaks blijven. Daarom wordt aan de binnenzijde van elke deur een kader voorzien. Dat kader verbindt beide deurvlakken en houdt de vorm stabiel.

Het kader wordt gemaakt uit gerecupereerde spaanderplaat. Daarvoor worden de meest geschikte stukken uit de materiaalvoorraad gekozen. Veel plaatdelen hebben beschadigde randen door de demontage, waardoor die eerst moeten worden afgezaagd. De bruikbare maat van een gerecupereerde plaat is dus altijd kleiner dan de oorspronkelijke maat.

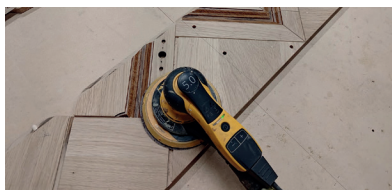

De kaders worden met deuvels verbonden aan de massieve deurvlakken. Ook in het schuine vlak waar beide deurvlakken in verstek op elkaar aansluiten, wordt een korte deuvel geplaatst. De combinatie van deuvels en lijm zorgt ervoor dat de deur stevig genoeg wordt om haar L-vorm te behouden.

In het kader worden ook rijboringen voorzien van 5 mm diameter, telkens 32 mm uit elkaar. Dat systeem wordt vaak gebruikt in de meubelmakerij voor verstelbare legplanken. Hierdoor kan ook in de opengaande deur een schap worden geplaatst.

Voordat de deuronderdelen worden verlijmd, worden ze eerst nog eens geschuurd. Op dat moment zijn alle vlakken nog goed bereikbaar. De massieve delen worden afgewerkt tot korrel 150. Ook de spaanderplaten worden opgeschuurd om de donkere vernis te verwijderen. Daarbij moet voorzichtig worden gewerkt, zodat de dunne fineerlaag behouden blijft.

Na het schuren worden de onderdelen behandeld met een matte vernis op waterbasis. Pas daarna worden de onderdelen definitief verlijmd.

Een rug met een ruit

De rug van de oorspronkelijke kast bestond uit dun plaatmateriaal. Voor dit prototype was dat niet voldoende. Omdat de nieuwe kast los van de wand moet kunnen staan, wordt de rug zichtbaar en constructief belangrijk. Ze is letterlijk de ruggengraat van het meubel.

Er waren niet genoeg massieve deurstukken om ook de volledige achterkant met het Fabiola-patroon te bekleden. Daarom werd voor de rug opnieuw gewerkt met spaanderplaat uit de oorspronkelijke kast. Zo blijft er een onderscheid tussen voorzijde en achterzijde, net zoals bij de originele wandkast. Toch is de rug geen minderwaardige achterkant. Ze krijgt een eigen detail en afwerking, zodat het meubel vrijer in de ruimte kan staan.

Voor de rug worden vier platen samengebracht. Van elke plaat wordt een hoekje afgezaagd. Door die vier ontbrekende hoeken naar hetzelfde middelpunt te richten, ontstaat centraal een ruitvormige opening. Die ruit verwijst naar de openingen in de deurpanelen en brengt dezelfde vormtaal naar de achterkant van de kast.

Deze opening wordt zo afgewerkt dat er een klein ruitje in geplaatst kan worden. Dat kan uit glas worden gesneden, afkomstig uit de oorspronkelijke kast, als verwijzing naar de vitrines. Een alternatief is een stukje van de originele rugplaat. Door de donkere kleur daarvan ontstaat een mooi contrast met de lichtere geschuurde delen.

Drie van de vier rugpanelen worden vast verlijmd met domino's. Het vierde paneel blijft demonteerbaar, zodat het ruitje indien nodig verwisseld kan worden.

De kast wordt kast

Daarna wordt het corpus verder uitgewerkt. De zijpanelen van de gebogen vitrine leveren de grootste stukken plaatmateriaal op en worden ingezet voor de zijkanten van de nieuwe kast. Andere onderdelen worden op maat gezaagd voor de binnenverdeling, legplanken en het onderliggende ladenblok.

Zichtbare kopse kanten van het plaatmateriaal worden afgewerkt met massieve latjes uit de oorspronkelijke kast. Zo wordt de kwetsbare rand van de spaanderplaat beschermd en krijgt ze opnieuw een zorgvuldige afwerking.

Niet alle sporen worden weggewerkt. De kleine boorgaten van de oorspronkelijke schappendragers blijven bewust zichtbaar. Ze verwijzen naar het vorige gebruik van het materiaal.

Grotere of gehavende gaten, bijvoorbeeld van oude deuvelverbindingen, worden waar mogelijk weggezaagd. Dat betekent dat de bruikbare afmetingen van elk plaatdeel telkens opnieuw moeten worden afgewogen.

Vooraleer de onderdelen worden verlijmd, wordt het corpus droog gemonteerd om te controleren of alle verbindingen, deuvelgaten, schappen en panelen correct aansluiten.

volume. De ladebodems worden gemaakt uit het dunne rugpaneel van de originele kast.

Bij één lade wordt het paneel zo uitgezaagd dat het oorspronkelijke etiket aan de binnenzijde zichtbaar blijft. Op die manier komt een stukje van de herkomst letterlijk in het gebruik van de kast terecht. Het etiket wordt een kleine vondst voor wie de lade opent.

Wie zoekt, die vindt

Onderaan krijgt de kast een ladenblok met twee lades. De ladegeleiders zijn gemaakt uit massief hout, zoals vaak het geval was in oudere kasten. Hiervoor wordt opnieuw gebruikgemaakt van het massieve lattenwerk uit de oorspronkelijke kast.

De lades zelf worden opgebouwd uit spaanderplaat. De fronten krijgen het Fabiola-patroon, zodat het beeld van de kast doorloopt over het onderste

De bovenste lade kan worden afgesloten met een origineel slotje en ook de sleutel krijgt ergens een plaats.

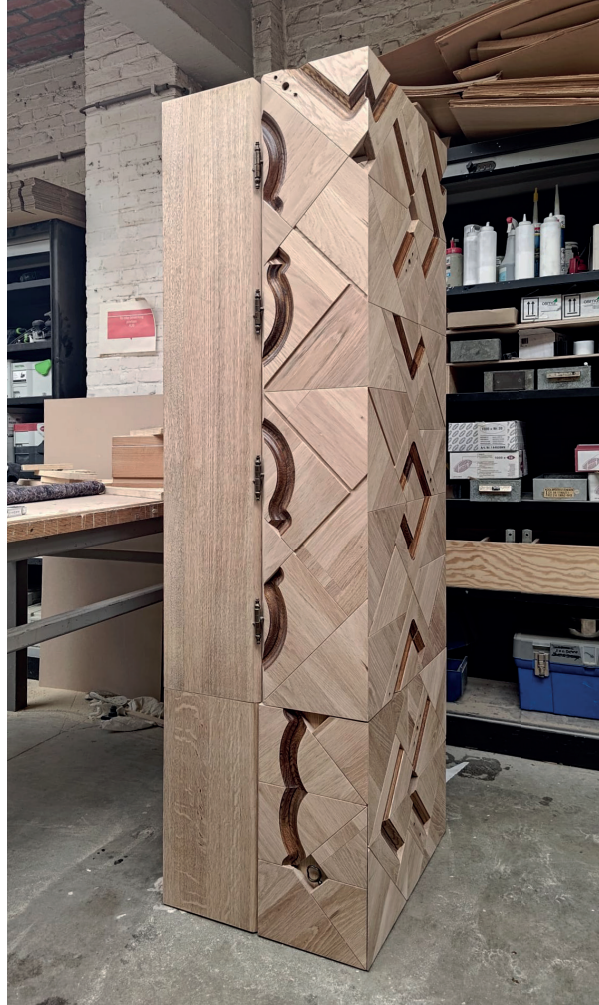
Verder wordt het ladenblok licht van de grond getild door smalle pootjes gemaakt uit stijl- en regelwerk van de oorspronkelijke vitrinedeuren.

Een nieuwe gedaante

In dit prototype komen de verschillende materiaalstromen uit de oorspronkelijke kast opnieuw samen. De massieve deuren vormen het zichtbare patroon. De spaanderplaten bouwen het corpus, de rug, de kaders en de lades. Het lattenwerk wordt ingezet voor randafwerking, geleiders en pootjes. Het originele beslag keert terug, en ook glas, rugpanelen en oude boorgaten krijgen een plaats.

De 123-wandkast van Mintjens wordt daardoor niet zomaar gerecycleerd. Dezelfde materialen, sporen en onderdelen keren terug, maar in een andere vorm en met een andere uitstraling. In die zin gaat het eerder om een reïncarnatie: dezelfde kast in een nieuw lichaam.

Het resultaat is een eerste vertaling van het Fabiola-systeem. Het meubel neemt eigenschappen van de oude wandkast mee: opbergen, tonen en verhullen, maar zet die om in een andere ervaring. De zware wandkast wordt een licht en raadselachtig meubel, waarin het verleden niet wordt weggewerkt, maar op een nieuwe manier aanwezig blijft.

Terugblik op het maakproces

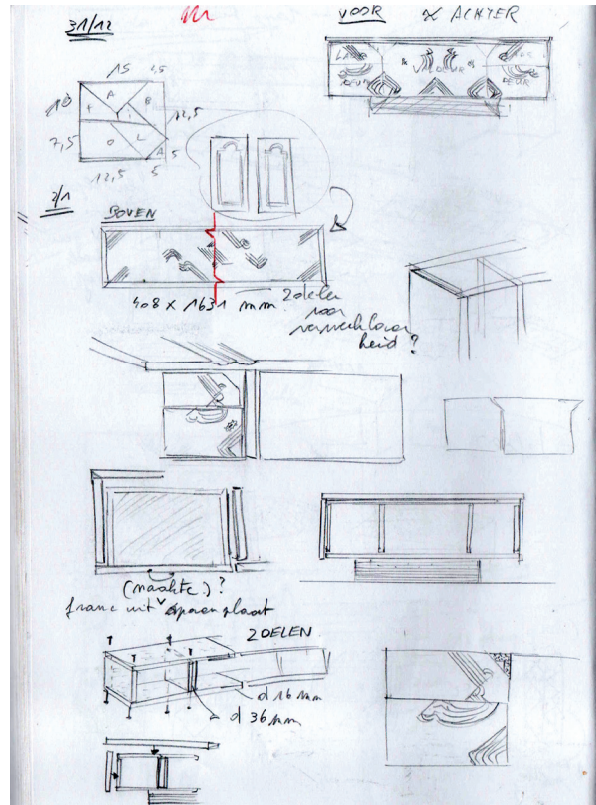
Het is moeilijk om op voorhand te voorspellen hoe een ontwerpproces zal verlopen. Aan het begin van dit VOMO-jaar werd nochtans gevraagd om een planning en richting vast te leggen. Je stapt in zo'n traject met de ambitie om een sterk resultaat neer te zetten, maar wat dat resultaat precies zal zijn, weet je op dat moment nog niet.

In het begin onderzocht ik verschillende pistes. Ideeën zoals een tafel of bureau kwamen even naar voren, vooral vanuit praktische overwegingen. Toch kwam ik uiteindelijk uit bij wat mij het meest bezighoudt: het hergebruik van oud meubilair en de appreciatie voor charmante, ambachtelijke meubelen. Van daaruit viel mijn aandacht al snel op ongewenste wandkasten. Zodra die keuze gemaakt was,

kon ik hun mogelijkheden beginnen verkennen.

Vanaf dat moment kwam het ontwerpproces in een stroomversnelling. Midden januari lag het plan op tafel om een lage, vrijstaande kast te maken uit twee complementaire delen. Die nieuwe kast zou zich op zoveel mogelijk manieren afzetten tegen de oorspronkelijke wandkast. De overgebleven deuren, waarvan er na de experimentele fase nog net genoeg waren, zouden worden gelaserd. Na de stage en de krokusvakantie kon ik dan meteen starten met het monteren van de stukken tot een lage kast.

Wat ik niet had voorzien, was dat de gelaserde stukken brandplekken zouden vertonen waar ik niet rond kon werken. Na veel wikken en wegen, en

na overleg met de docenten, besliste ik om deze stukken als testmateriaal te gebruiken en een andere wandkast op te halen om opnieuw van nul te beginnen. Die keuze bleek achteraf een belangrijk kantelpunt in het ontwerpproces.

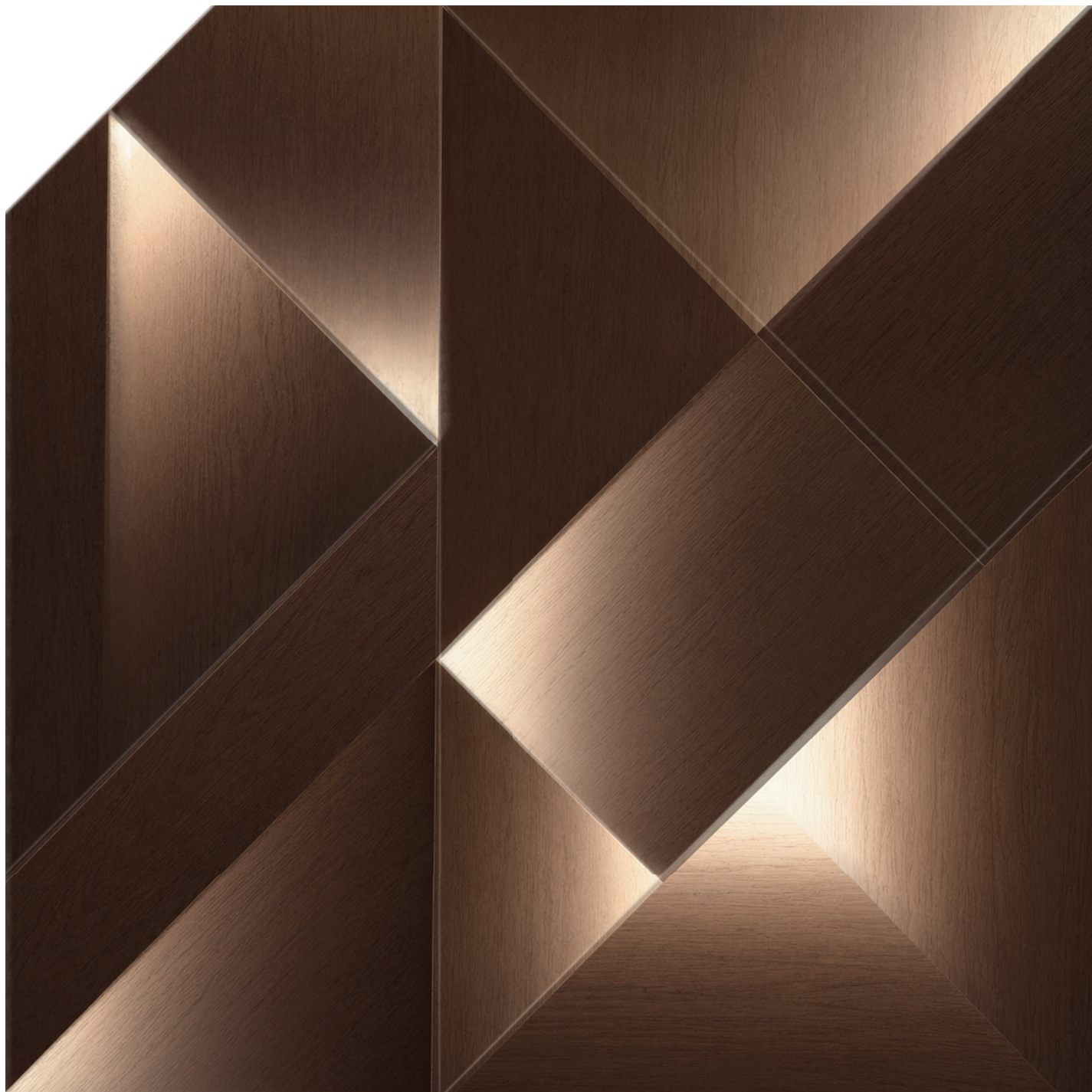
Door opnieuw met een volledige kast te starten, veranderde ook mijn houding tegenover de oorspronkelijke wandkast. De nieuwe kast hoefde zich niet langer af te zetten tegen de oude kast. In plaats daarvan begon ik haar kwaliteiten beter te zien. Door de achtergrondinformatie die ik intussen over de 123-wandkasten had verzameld, groeide er zelfs een zekere voorliefde voor deze kasten. Ze voelden niet langer als gedateerde objecten, maar als meubelen die een nieuwe toekomst verdienden.

Bovendien kreeg ik door de nieuwe kast opnieuw voldoende materiaal ter beschikking. Daardoor hoefde ik minder toegevingen te doen in uitzicht en schaal, omdat het beschikbare materiaal niet deels opgebruikt was in de experimentele fase.

Deze beslissing had ook een grote impact op het verdere tijdschema. Het inzicht kwam op een belangrijk moment, terwijl ik nog stage liep bij meubelfabriek Theuns. Daar was veel praktische kennis aanwezig over dit soort meubelen. Nog belangrijker was dat ik er de tijd en ruimte kreeg om het ontwerp volledig te herbekijken. De lage kast maakte plaats voor een hoger meubel dat juist fier was op zijn verleden.

Het ontwerpproces werd hierdoor langer dan oorspronkelijk gepland. Tegelijk werd het ontwerp er sterker door. Na mijn stage kon ik nog steeds terecht bij Theuns om het prototype verder uit te voeren. Op 1 april stond Fabiola er voor het eerst, weliswaar nog met enkele gebreken. De periode na de VOMO-reis naar Milaan werd gebruikt om die gebreken verder weg te werken en het prototype af te ronden.

Dit prototype kreeg vorm door keuzes te herzien, materiaal opnieuw te beoordelen en technische problemen om te zetten in nieuwe ontwerpbeslissingen. De inzichten uit dit maakproces vormen het vertrekpunt voor Fabiola élaboré, waarin het prototype verder wordt uitgewerkt tot product.

The background is a complex geometric composition of various shades of brown and tan, creating a wood-grain-like texture. The design features a series of interlocking triangles and rectangles, some of which are highlighted with a warm, golden light, giving the impression of a three-dimensional architectural structure or a stylized map. The overall effect is sophisticated and modern.

fabiola

ÉLABORÉ

Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

fabiola

ÉLABORÉ

Van prototype naar product.

1.			
CONCEPTNOTA	7	Productieraming 01	36
Meubelen met een geheugen	8	Productieraming 02	38
2.		5.	
TECHNISCHE FICHE	11	POSITIONERING	41
Identificatie	12	Persona	42
Afmetingen	12	Duurzaam Business Model Canvas -	
Verbindingen en bevestigingen	12	DBMC	44
Materialen	12	Moodboard	46
Opbouw	21	6.	
3.		PROMOTIEDOSSIER	49
ECOLOGISCHE STUDIE	27	Uitgangspunt	50
Circulaire ontwerpvrraag	28	Kernboodschap	50
Positie op de R-ladder	28	Slogan	50
Een tweede leven in cijfers	29	Tone of voice	50
Ontwerpkeuzes	29	Logo en huisstijl	50
Ecologische impact	30	Beeldtaal	51
Grenzen en groeikansen	31	Toepassingen	52
4.		7.	
KOSTPRIJSBEREKENING	33	FABIOLA VERDER	55
Kostprijsberekening prototype	34	Een systeem met mogelijkheden	56
Rekenmodel	35	Met dank aan	57

1.

CONCEPTNOTA

Meubelen met een geheugen

**FABIOLA
ÉLABORÉ**

Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

fabiola

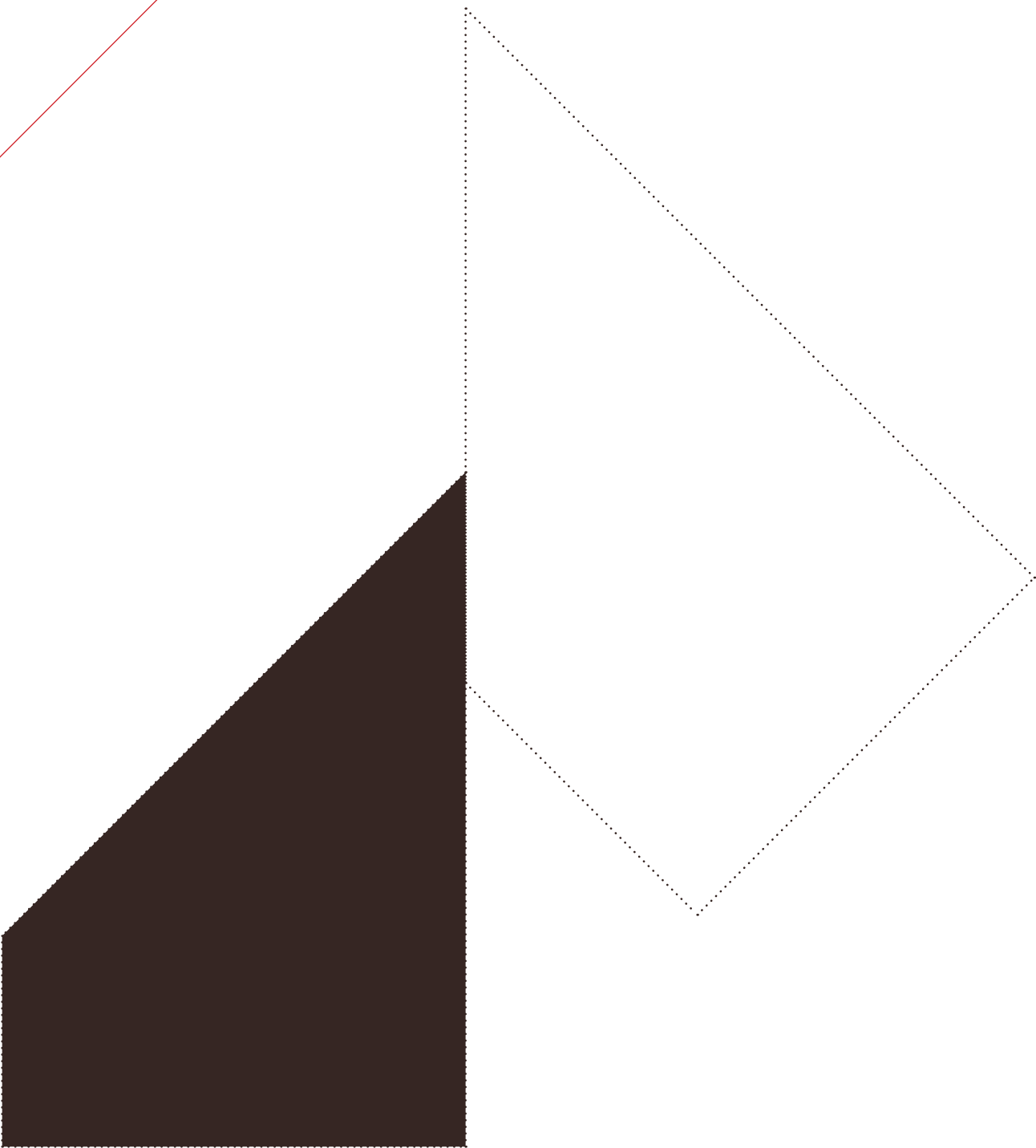
Meubelen met een geheugen

Fabiola doet meer dan recyclen: het is een systeem dat meubelen laat reïncarneren. De zware wandkast van weleer krijgt een nieuw leven doordat haar eiken deurpanelen volgens een doordacht patroon worden ontleed, zorgvuldig verzaagd en opnieuw gecomponeerd. Zo wordt het erfstuk bevrijd uit zijn gedateerde vorm.

Wat ontstaat, is een strak en tijdloos vormenspel dat nog steeds de unieke herinneringen aan het origineel meedraagt. Fabiola is een tastbaar eerbetoon aan wat is geweest, vertaald naar een vorm die lichter en hedendaagser aanvoelt. Voor wie een oud meubel koestert, is Fabiola de manier om het in huis te houden zonder dat het de ruimte domineert.

Fabiola vertelt een verhaal over duurzaamheid en transformatie, over respect voor materiaal. Een verhaal waaraan dankzij deze transformatie weer nieuwe herinneringen toegevoegd kunnen worden.

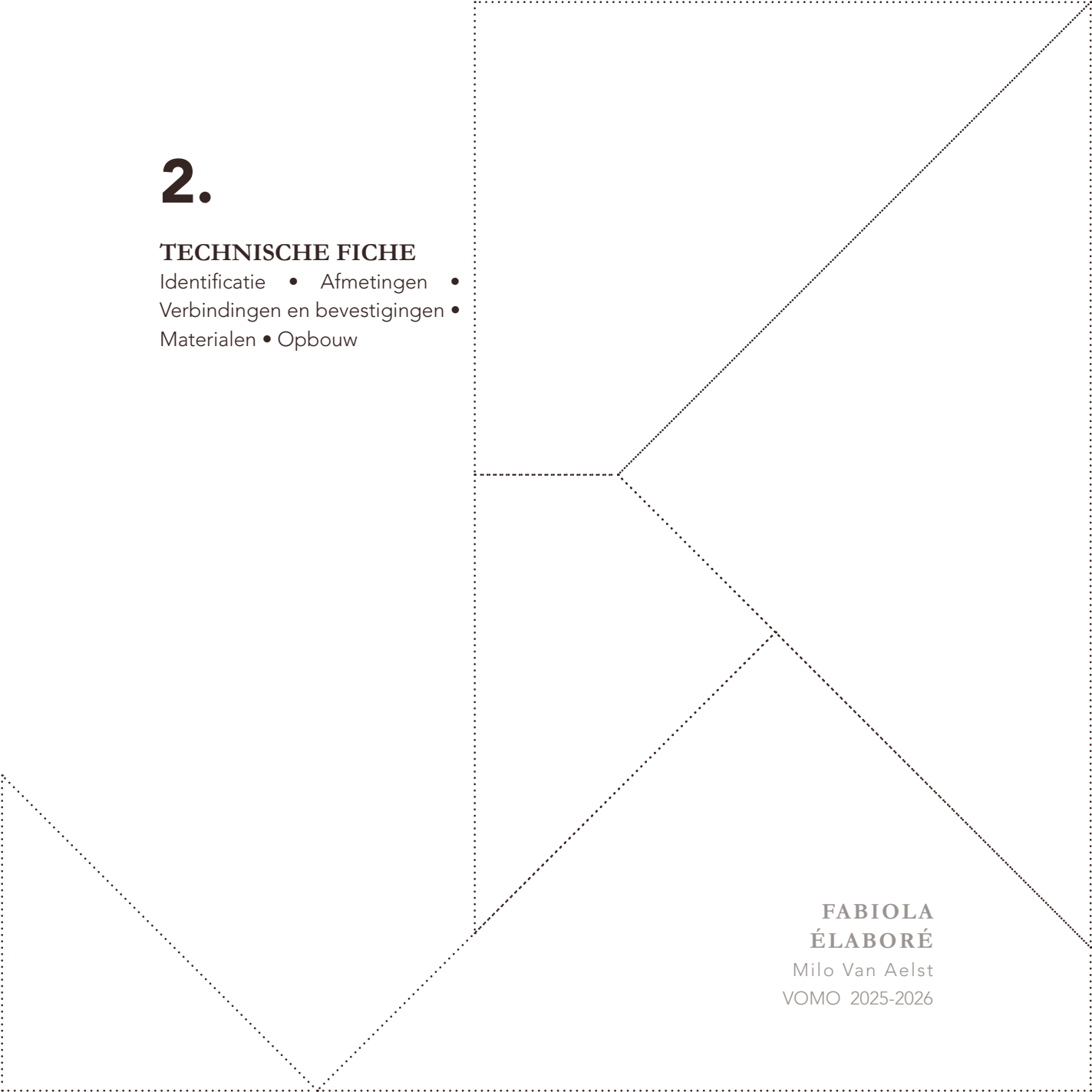

2.

TECHNISCHE FICHE

- Identificatie • Afmetingen •
- Verbindingen en bevestigingen •
- Materialen • Opbouw

FABIOLA
ÉLABORÉ
Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

Identificatie

Naam: Fabiola 01
Type: vrijstaand opbergmeubel
Ontwerper: Milo Van Aelst
Jaar: 2026
Oorsprong: 123-wandkast van Mintjens, opgehaald in Rupelmonde
Status: prototype

Afmetingen

Breedte: 560 mm
Breedte in geopende toestand: 1200 mm
Hoogte: 1760 mm
Diepte: 480 mm
Gewicht: ca. 80 kg

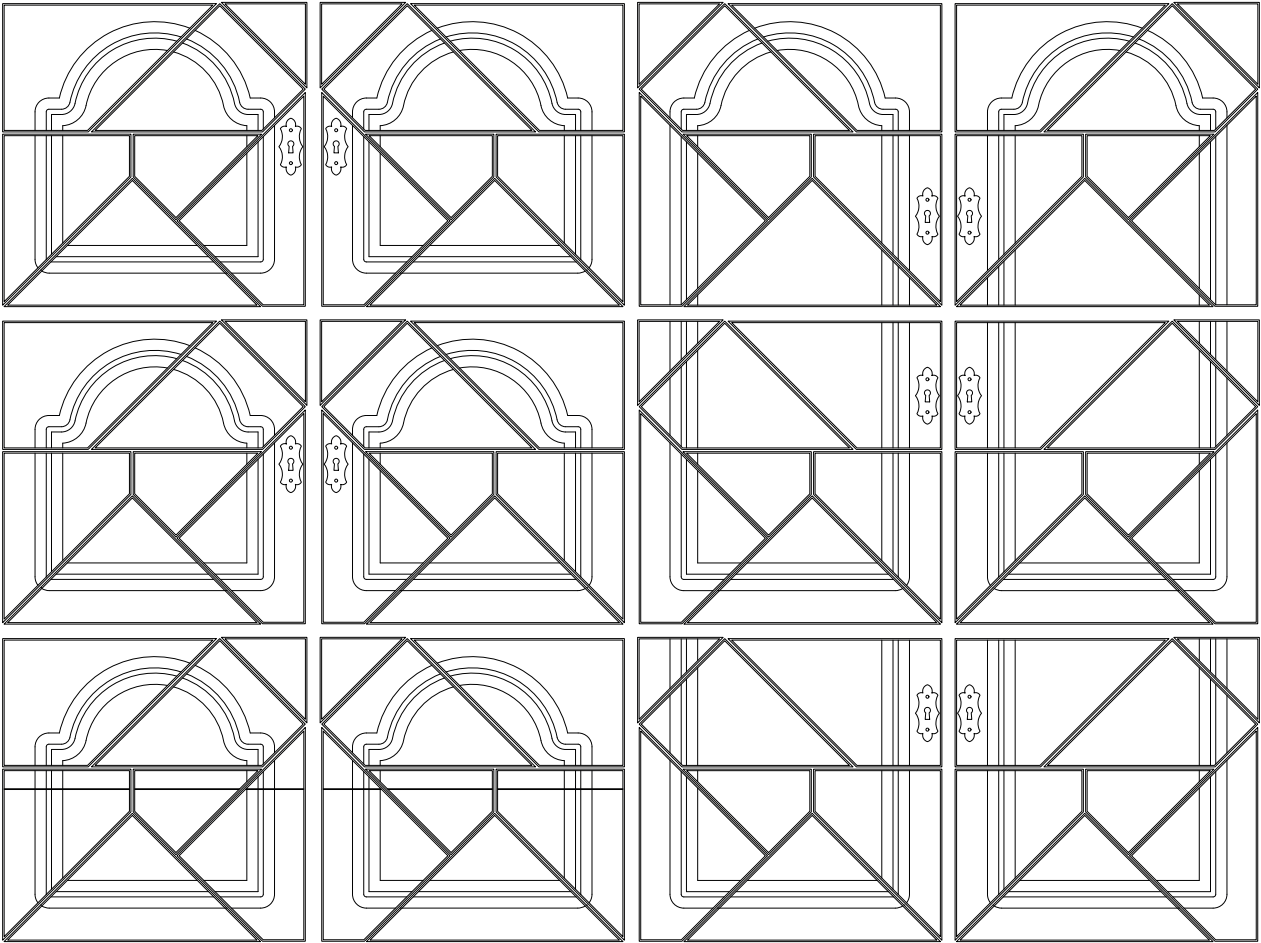
Verbindingen en bevestigingen

houtlijm
domino's
deuvels
schroeven
Rampa-moeren
originele scharnieren
eiken ladegeleiders
legplankboringen van 5 mm

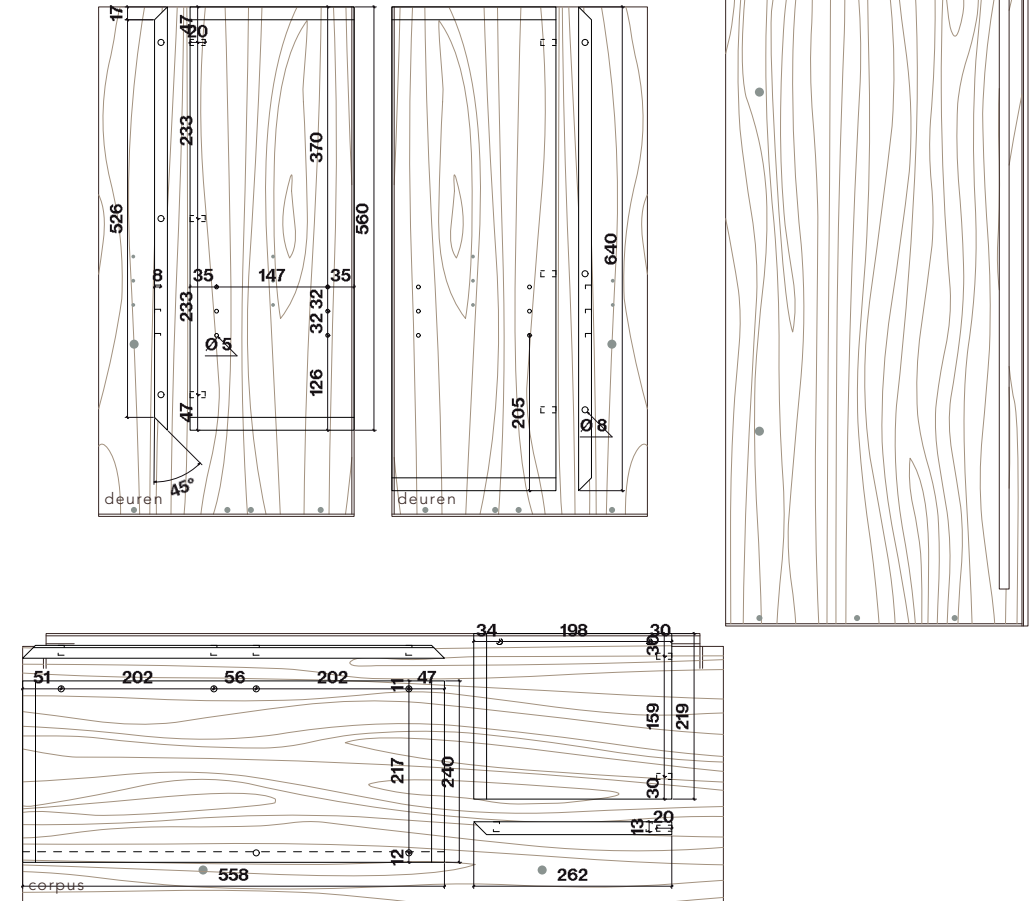
Materialen

Fabiola 01 is een vrijstaande kast, opgebouwd uit onderdelen van een 123-wandkast van Mintjens. De massieve eiken deurpanelen werden volgens het Fabiola-systeem verzaagd en opnieuw samengesteld tot een grafische huid rond een nieuw corpus.

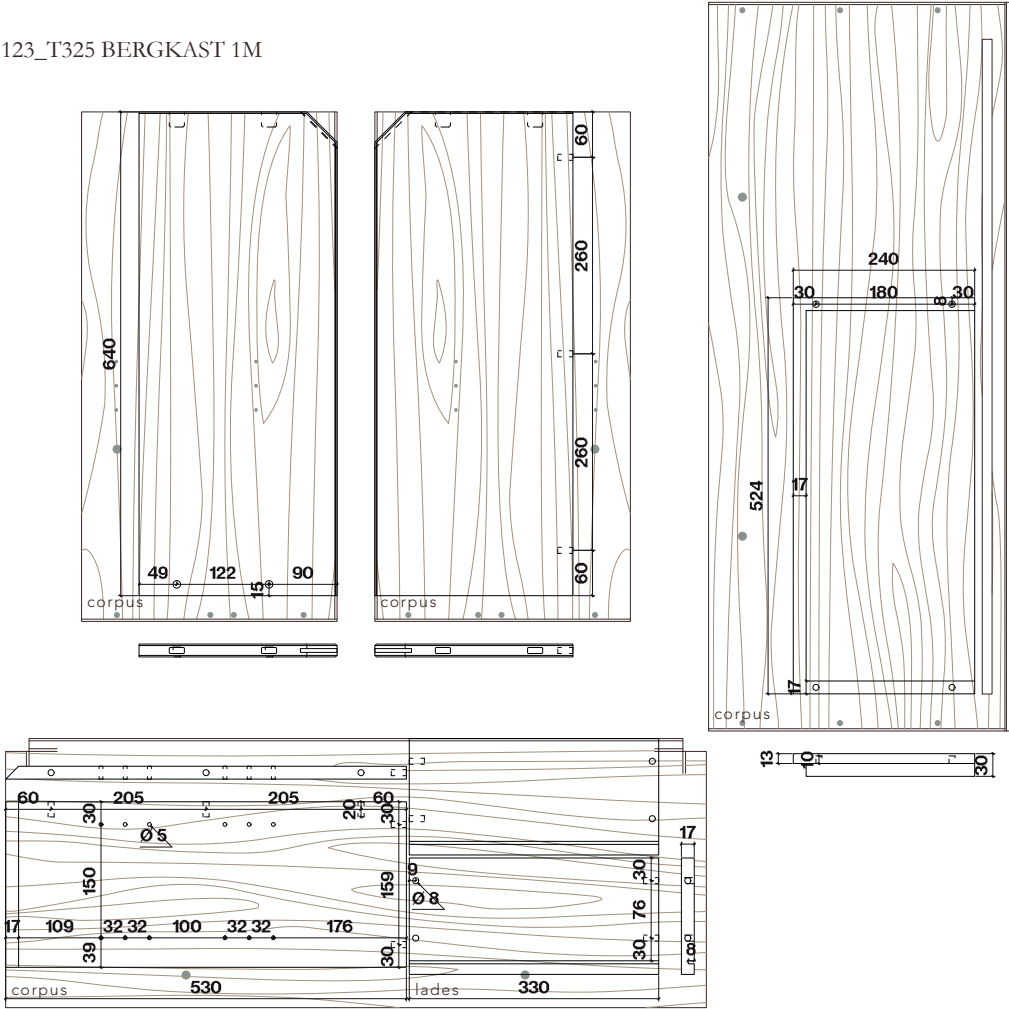
Voor deze huid werden 12 vierkante deurpanelen gebruikt. Elk paneel werd opgedeeld in 7 stukken. Dat levert in totaal 84 stukken op. Op 4 stukken na werden alle onderdelen opnieuw ingezet in de Fabiola-kast. De gerecupereerde spaanderplaten uit de oorspronkelijke wandkast werden gebruikt voor de opbouw van het nieuwe corpus.

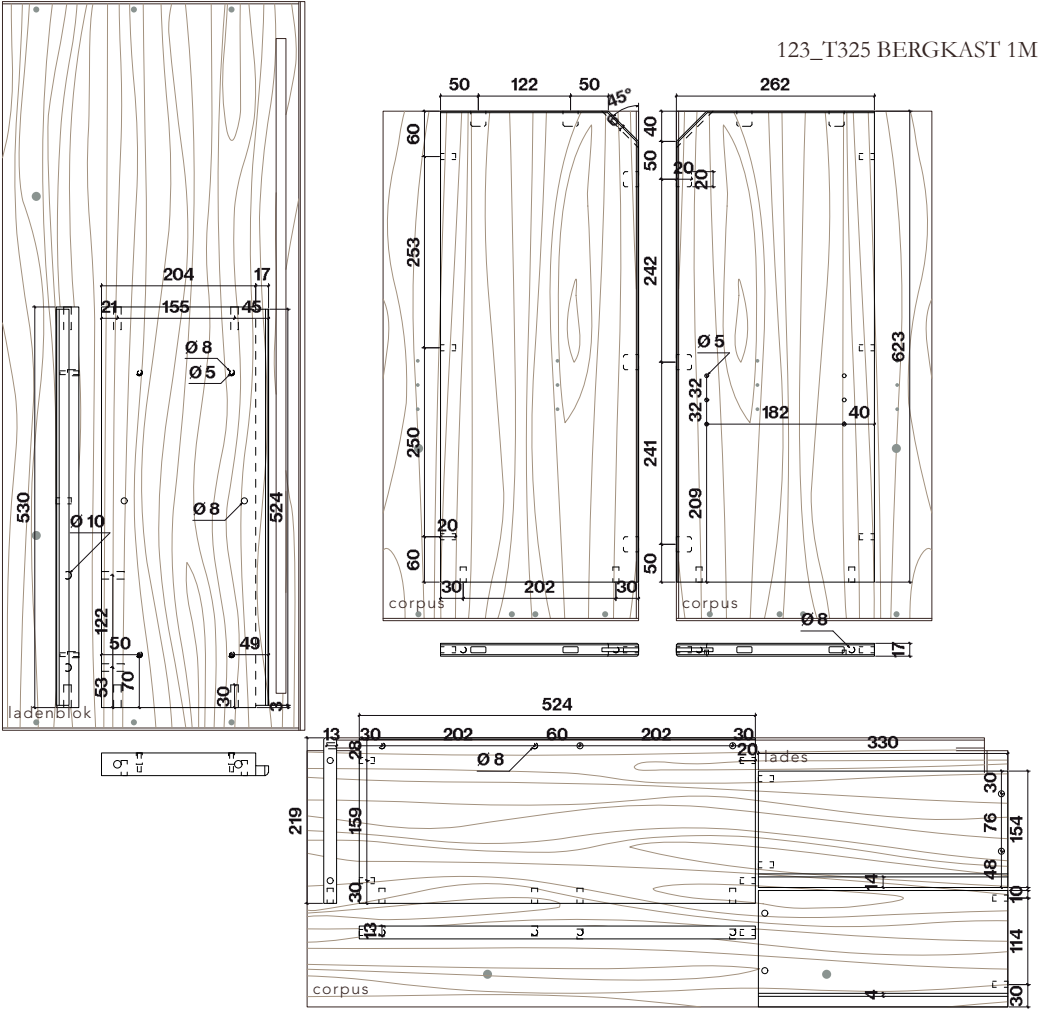
123_T325 BERGKAST 1M

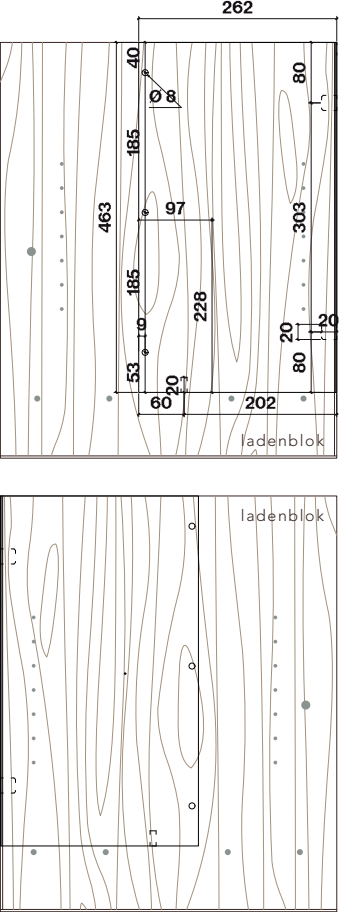
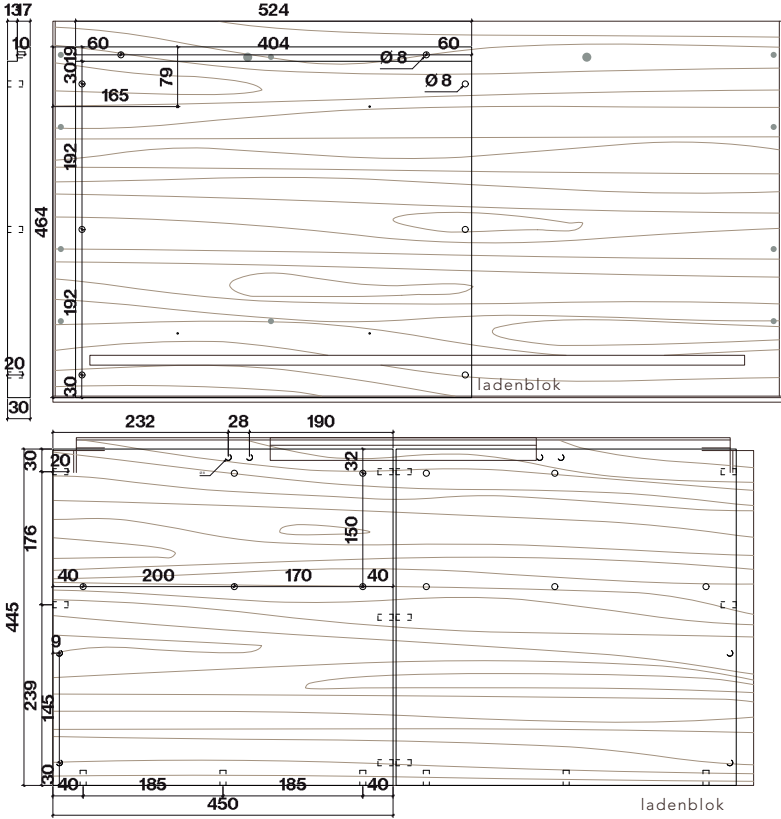
123_T325 BERGKAST 1M

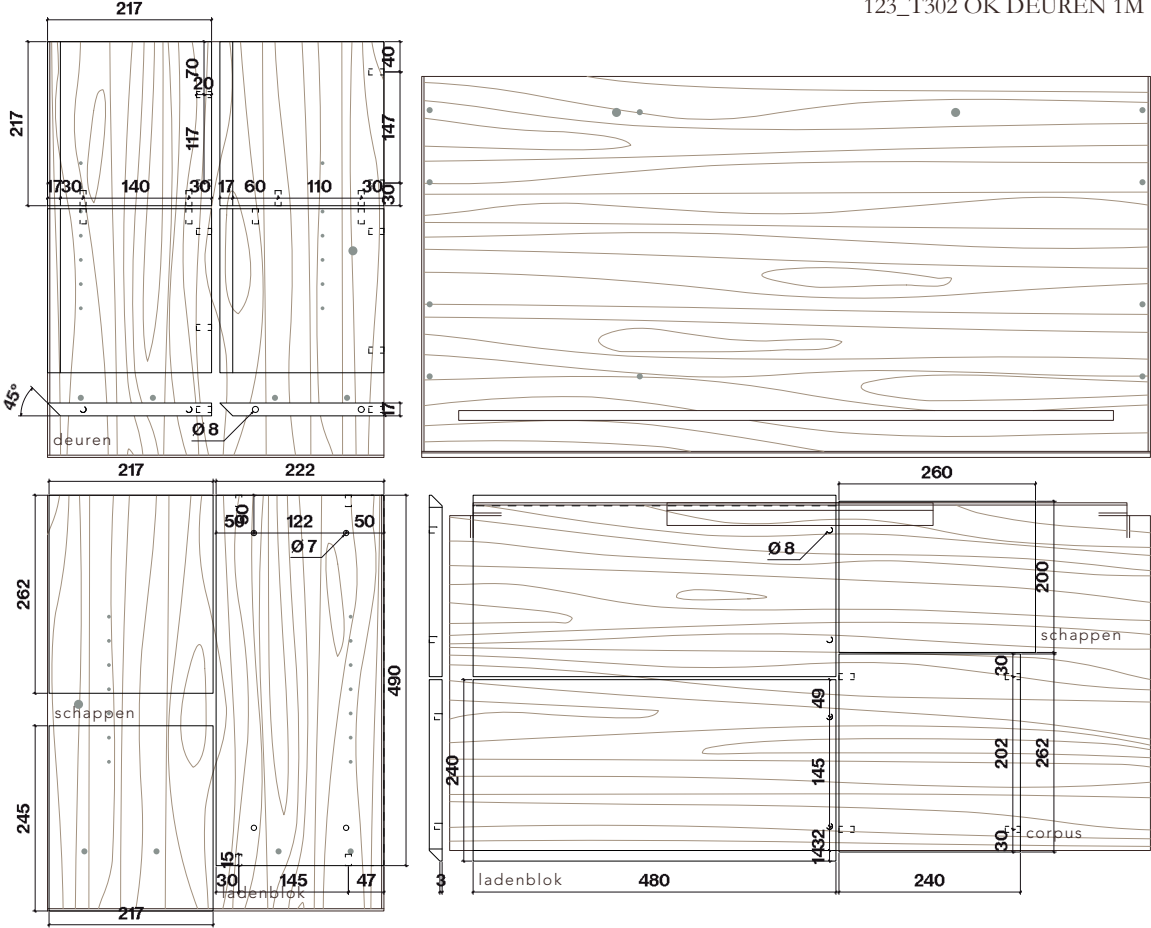
123_T325 BERGKAST 1M

123_T302 OK DEUREN 1M

123_T302 OK DEUREN 1M

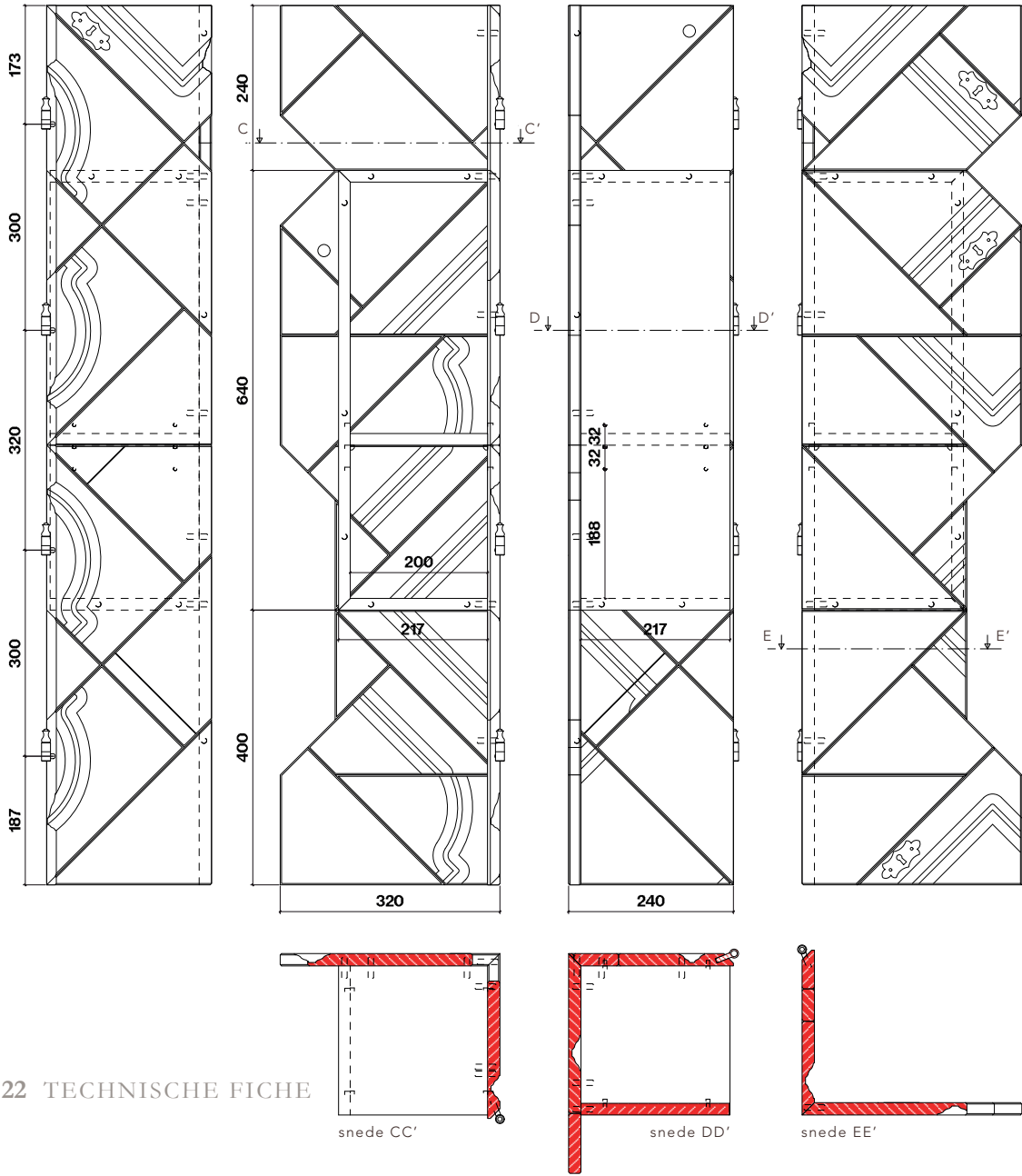

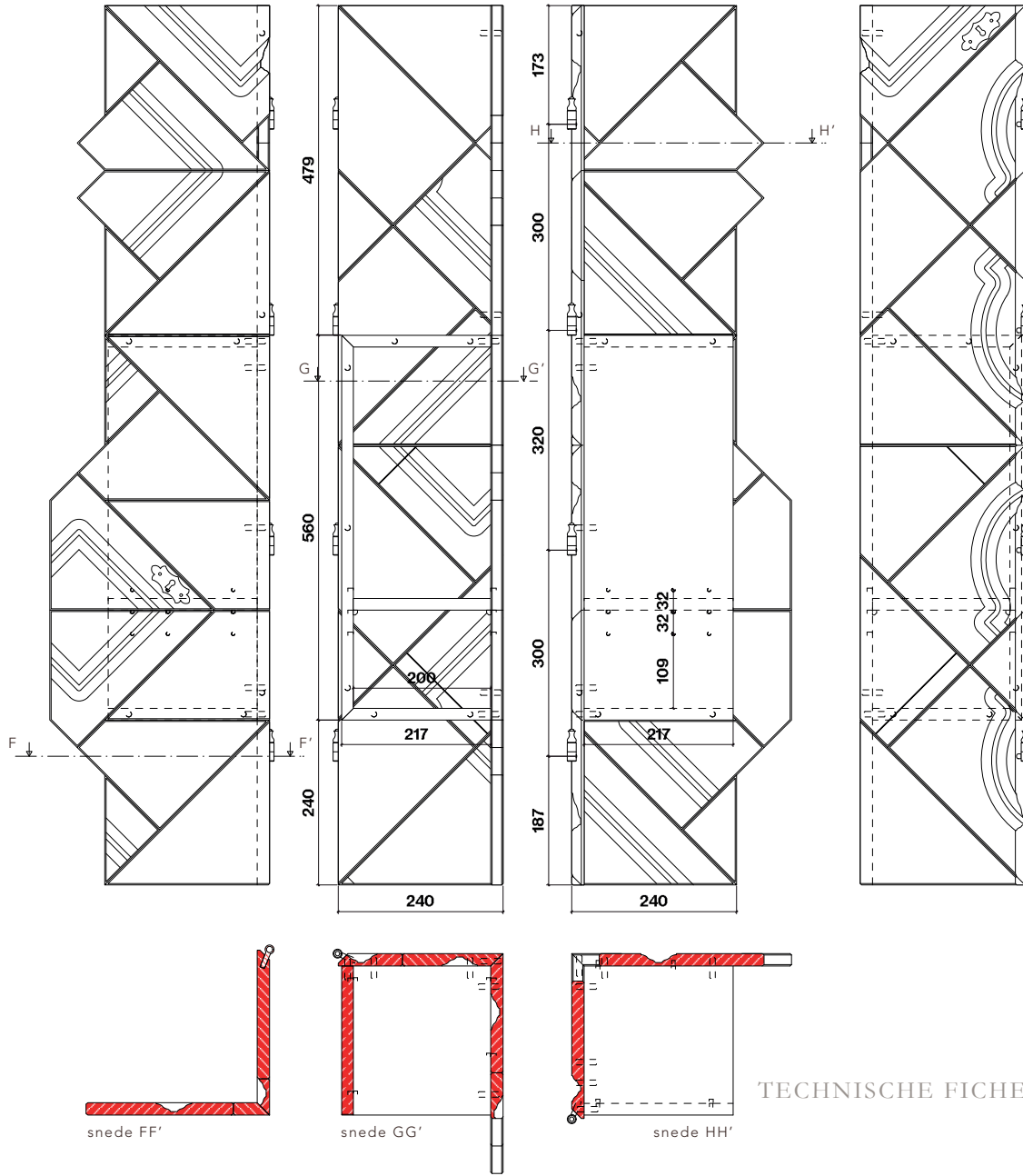
20 TECHNISCHE FICHE

Opbouw Corpus 1:10

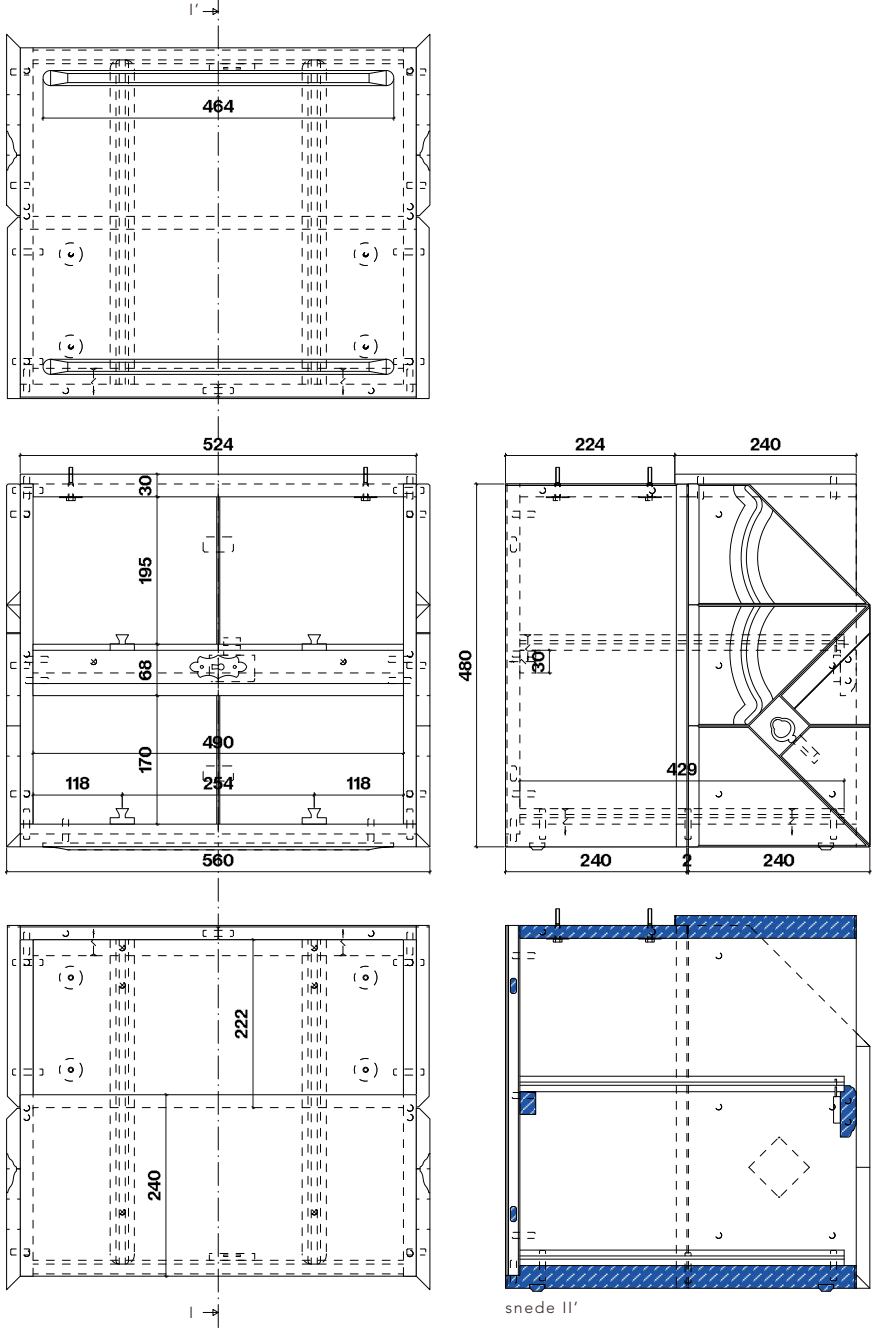

22 TECHNISCHE FICHE

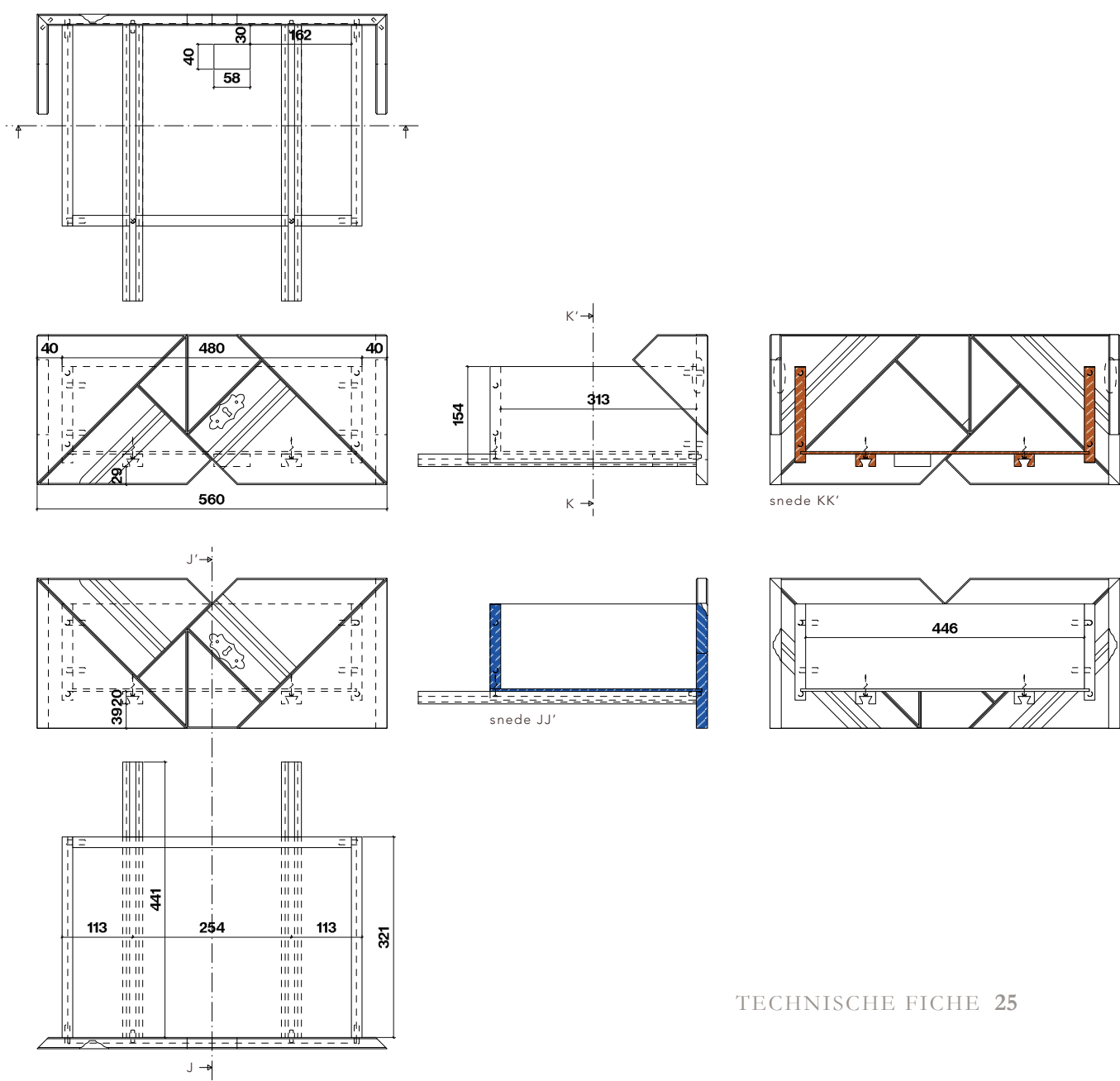

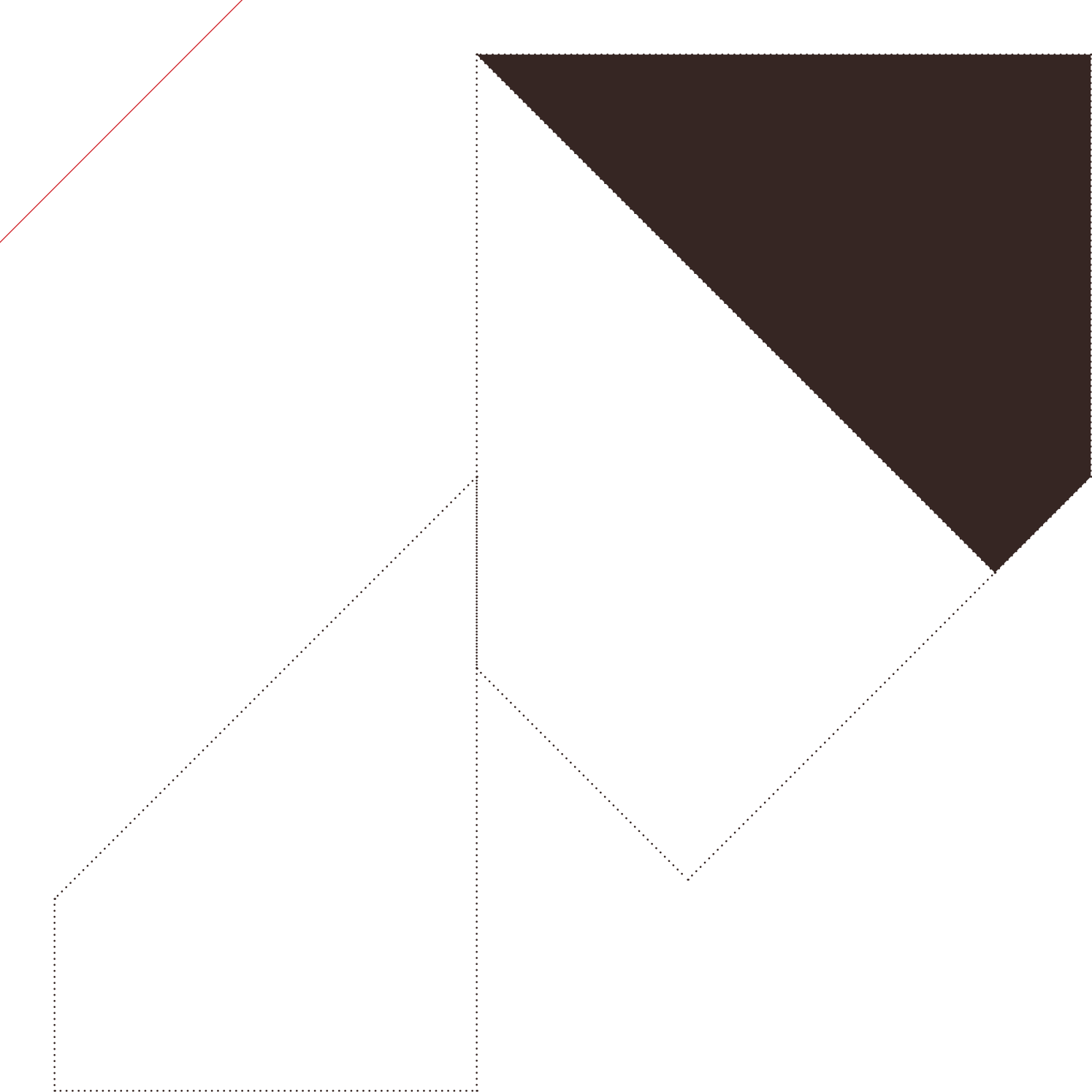
TECHNISCHE FICHE 23

Ladenblok 1:10

Lades 1:10

3.

ECOLOGISCHE STUDIE

Circulaire ontwerpvrage • Positie op de R-ladder • Een tweede leven in cijfers • Ontwerpkeuzes • Ecologische impact • Grenzen en groeikansen

FABIOLA
ÉLABORÉ

Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

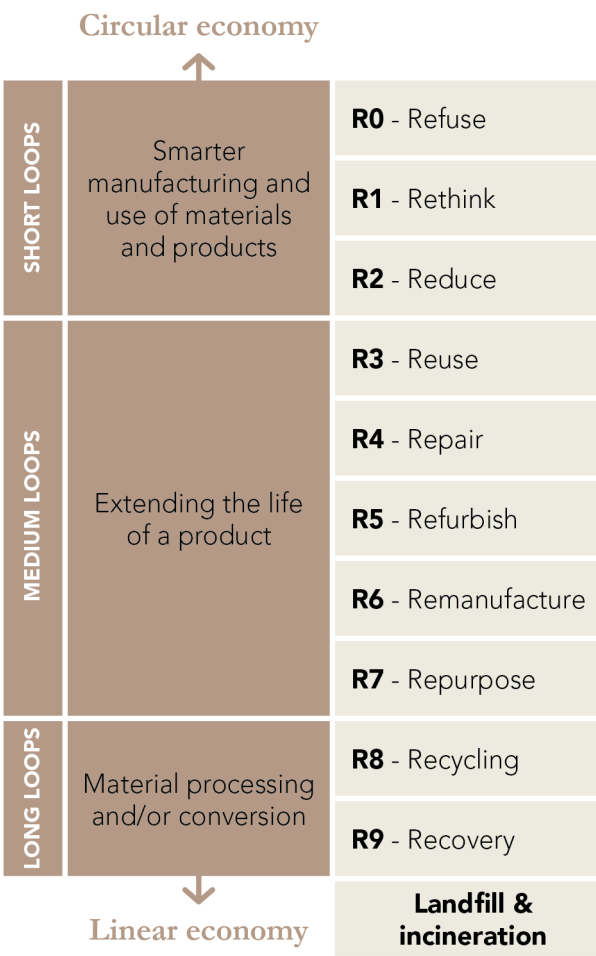
Circulaire ontwerpvraag

Fabiola 01 vertrekt vanuit een afgedankte 123-wandkast van Mintjens. De kast werd niet benaderd als afval, maar als een bestaande materiaalvoorraad met constructieve, esthetische en emotionele waarde. De oorspronkelijke wandkast bevatte verschillende bruikbare onderdelen: massieve eiken deuren, spaanderplaten, beslag, scharnieren, rugpanelen en eiken latten.

De centrale ontwerpvrage binnen dit hoofdstuk is:

Hoe kan een afgedankte wandkast worden getransformeerd tot een hedendaags meubel, waarbij zo veel mogelijk materiaalwaarde behouden blijft?

Positie op de R-ladder

De belangrijkste circulaire Reuse komt terug in het opnieuw gebruiken strategie van Fabiola is van massief eikenhout, spaanderplaten, beslag, hergebruik door transformatie. scharnieren en kleinere onderdelen.

De kast behoudt niet haar oorspronkelijke vorm, maar wordt ook niet volledig afgebroken tot anonieme grondstoffen. Bestaande onderdelen worden opnieuw ingezet in een andere configuratie.

Binnen de R-ladder situeert Fabiola zich vooral bij Repurpose. De onderdelen van de oorspronkelijke wandkast krijgen namelijk opnieuw een functie binnen een ander opbergmeubel. Die keuze steunt op twee andere principes: Rethink en Reuse.

Rethink is belangrijk omdat het project vertrekt vanuit een andere manier van kijken. De wandkast wordt niet gezien als een verouderd meubel dat moet verdwijnen, maar als een bron van materiaal en betekenis.

Een tweede leven in cijfers

Van de oorspronkelijke 123-wandkast werden niet alle modules gebruikt. De module met de lades en de module met de valdeur werden niet verwerkt in Fabiola 01. Van de modules die wel werden gebruikt, werd ongeveer 64% van de spaanderplaten opnieuw ingezet. De overige 36% ging verloren door snijverlies of was door beschadigingen niet meer esthetisch bruikbaar.

Bij de massieve eiken deuren ligt het hergebruik op ongeveer 77%. In het algemeen kan gesteld worden dat ongeveer twee derde van de originele kast opnieuw werd ingezet in het nieuwe meubel.

Ontwerpkeuzes

De bedoeling was om zo weinig mogelijk nieuw materiaal toe te voegen en zo veel mogelijk onderdelen van de oorspronkelijke kast opnieuw te gebruiken. Dat uitgangspunt bepaalt zowel het algemene beeld van Fabiola 01 als de kleinere technische details.

De massieve eiken deuren vormen de grafische buitenzijde van de kast. De spaanderplaten werden gebruikt voor het nieuwe corpus, het ladenblok en de lades. Ook kleinere onderdelen kregen opnieuw een functie: de ladegeleiders, het originele slot, de scharnieren, de pootjes, het glazen paneeltje in de rug en zelfs een deel van de vijzen werden hergebruikt.

Deze keuzes bepalen het beeld van Fabiola 01 en tonen tegelijk dat de kast een vorig leven heeft gehad. Alleen de noodzakelijke verbindings- en afwerkingsmaterialen werden toegevoegd: houtlijm, deuvels, domino's, moeren en een nieuwe vernislaag.

Ecologische impact

De grootste ecologische impact van Fabiola 01 ligt bij de grondstoffenfase. Omdat

het grootste deel van het meubel bestaat uit gerecupereerde materialen, was er geen nood aan nieuw hout, nieuw plaatmateriaal of nieuw beslag. Vooral het behoud van massief eikenhout is waardevol, omdat dit een sterk en duurzaam materiaal is.

Daarnaast heeft Fabiola ook een bewustmakende functie. Het systeem toont dat afgedankte objecten niet automatisch waardeloos zijn. Wie de kast ziet, wordt uitgenodigd om anders te kijken

naar meubelen die vaak te snel worden weggegooid.

Grenzen en groeikansen

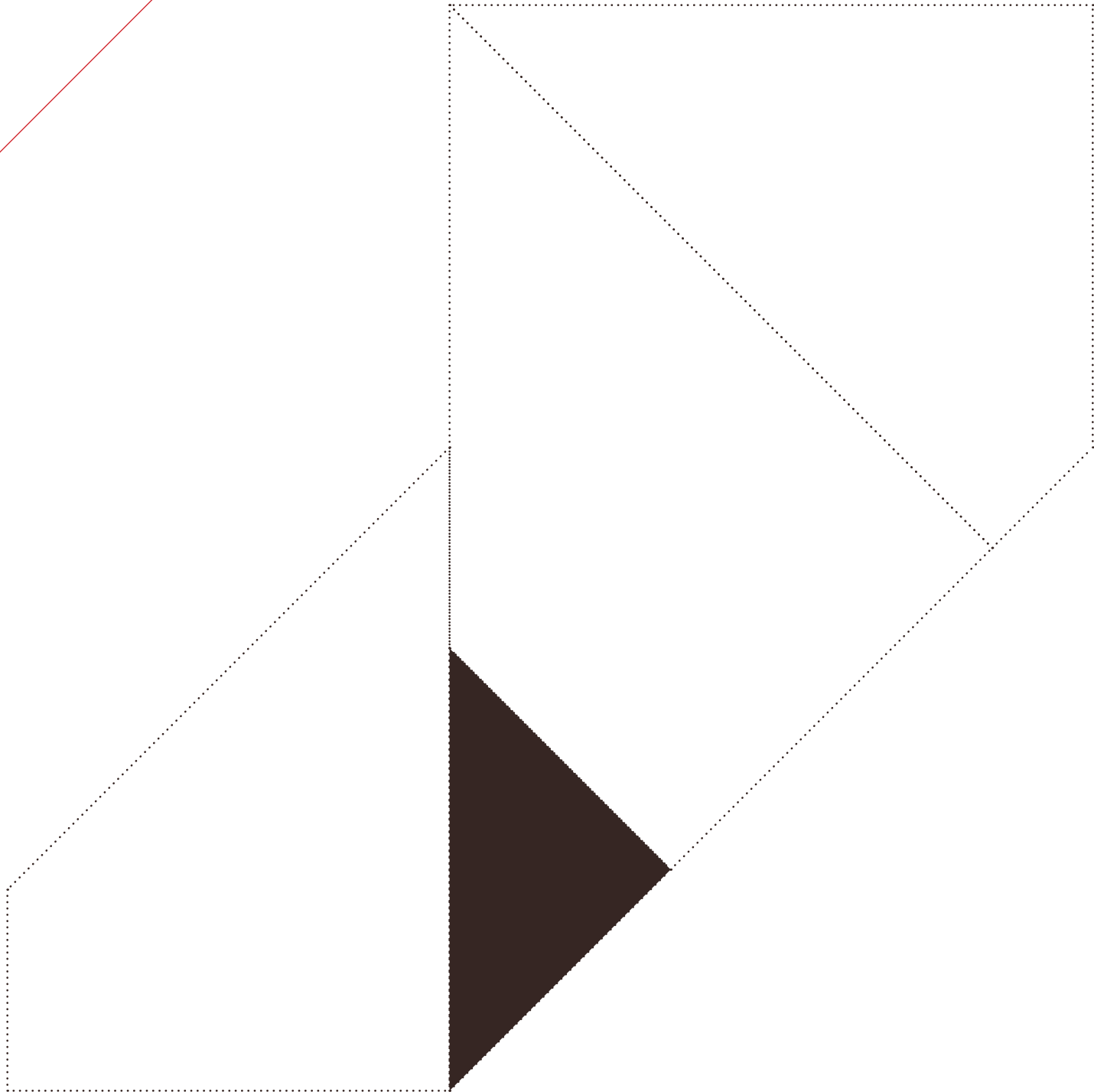
Fabiola 01 is geen volledig circulair meubel. Tijdens het maakproces ontstond materiaalverlies door zagen, frezen, schuren en aanpassen. Toch werd het grootste deel van het beschikbare materiaal gered van de afvalstroom.

Er werden ook nieuwe materialen toegevoegd, zoals houtlijm, domino's, deuvels, moeren en vernis. Deze toevoegingen zijn nodig om het meubel stevig, bruikbaar en duurzaam te maken, maar ze maken het ontwerp minder zuiver circulair.

De niet-gebruikte modules, zoals de module met de lades en de module met de valdeur, kunnen mogelijk later nog worden verwerkt in een

bijkomend meubel of accessoire. Daarnaast kan onderzocht worden of een efficiënter zaagplan het materiaalverlies verder kan beperken. Fabiola 01 is daardoor zeker geen eindpunt, maar een eerste stap in een systeem dat verder kan groeien.

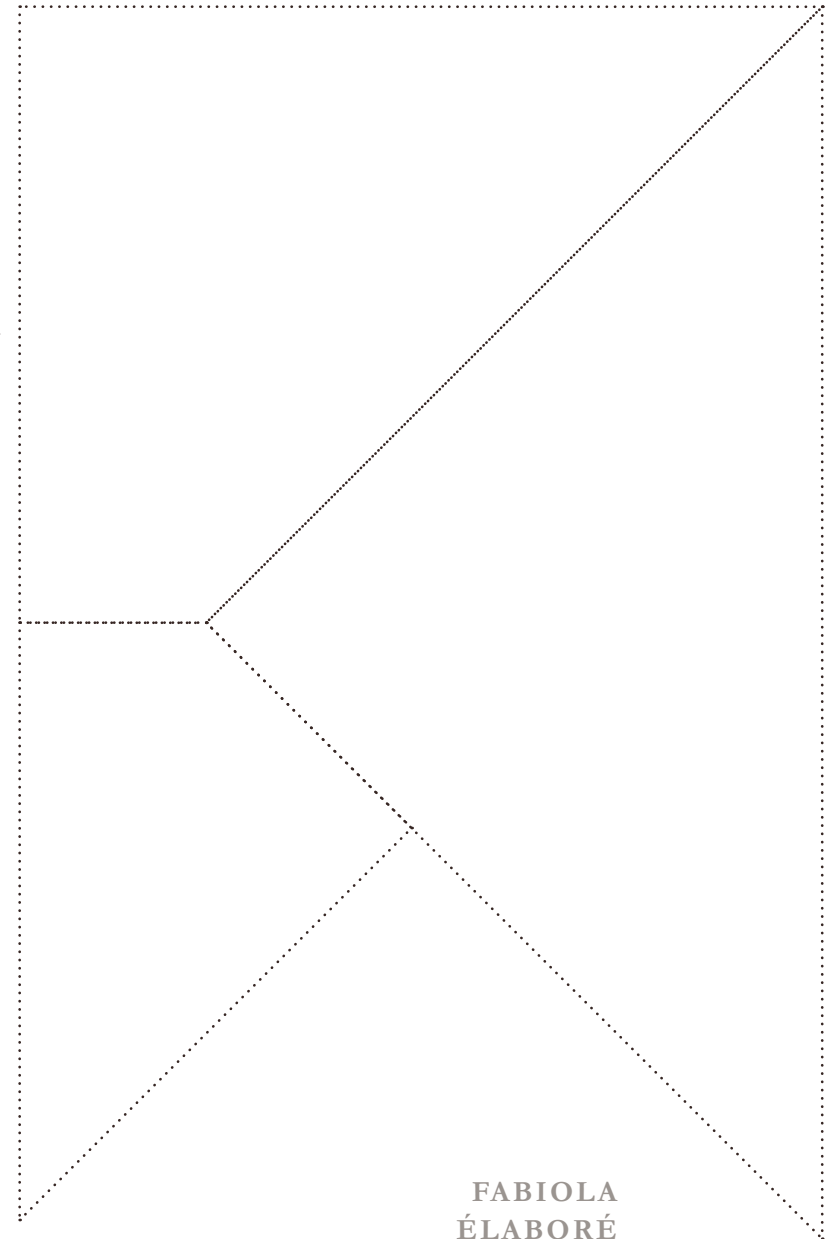

4.

KOSTPRIJSBEREKENING

Kostprijsberekening prototype •
Rekenmodel • Productieraming
01 • Productieraming 02

FABIOLA
ÉLABORÉ
Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

Kostprijsberekening prototype

dossiernr.	2026/00
naam project	prototype
startdatum	02.02.26
datum	23.05.26

		E.P.		E.P.								
art.	beschrijving	l	b	h/d	n	factor	incl. BTW	excl.BTW	hoeveelheid	eenheid	subtotaal	Totaal
1	massief hout											
2	plaatmateriaal											
3	verbindingsmiddelen											
3.1	houtlijm 750g											
3.2	deuvels											
3.2.1	6x30 mm - beuk - 200 stuks											
3.2.2	8x30 mm - beuk - 200 stuks											
3.2.3	8x40 mm - beuk - 200 stuks											
3.2.4	10x40 mm - beuk - 200 stuks											
3.3	moeren											
3.3.1	Rampa inschroefmoer M5, binnenzeskant, verzinkt											
3.4	bouten											
3.4.1	Zeskantbout DIN 931 M5 × 40 mm, deeldraad, RV											
3.5	domino's											
3.5.1	D 8x40/130BU											
4	afwerking											
	polyvine extreem blanke vernis PU Extra Mat 1l											
	schuurpapier											
5	werkuren											
5.1	fabiola-paneel											
	machine-uren				8							
	montage-uren				8							
5.2	verwerken spaanderplaten											
	machine-uren				8							
	montage-uren				8							
6	transport											
	huur bestelwegen incl 100km											
	extra kilometers											
	brandstof											
7	overige kosten											
	lasersnijden											

Productieraming 01

dossiernr.	2026/01
naam project	fabiola 01
startdatum	
datum	

		E.P.				E.P.						
art.	beschrijving	l	b	h/d	n	factor	incl. BTW	excl.BTW	hoeveelheid	eenheid	subtotaal	Totaal
1	massief hout											
2	plaatmateriaal											
3	verbindingsmiddelen											
3.1	houtlijm 750g											
3.2	deuvels											
3.2.1	6x30 mm - beuk - 200 stuks											
3.2.2	8x30 mm - beuk - 200 stuks											
3.2.3	8x40 mm - beuk - 200 stuks											
3.2.4	10x40 mm - beuk - 200 stuks											
3.3	moeren											
3.3.1	Rampa inschroefmoer M5, binnenzeskant, verzinkt s											
3.4	bouten											
3.4.1	Zeskantbout DIN 931 M5 × 40 mm, deeldraad, RVS/Ir											
3.5	domino's											
3.5.1	D 8x40/130BU											
4	afwerking											
	polyvine extreem blanke vernis PU Extra Mat 1l											
	schuurpapier											
5	werkuren											
5.1	fabiola-paneel											
5.1.1	machine-uren											
5.1.2	montage-uren											
5.2	verwerken spaanderplaten											
5.2.1	machine-uren											
5.2.2	montage-uren											
6	transport											
	ophalen en leveren											
7	algemene kosten											
geschatte productiekost excl BTW												
winstopslag op productiekost												
verkoopprijs excl BTW												
BTW												21%
verkoopprijs incl BTW												

grootte fabiola-paneel bij benadering	
breedte	1000 mm
hoogte	1800 mm
aantal nieuwe deuren	2 st
aantal nieuwe lades	2 st
zijde oude deurpaneel	400 mm

fabiola zaagwijze									
code stuk	F	A	B	I	O	L	A'		
aantal per deur		1	1	1	1	1	1	1	
relatieve opp		5,25	4	4,25	1	1,75	4,5	3,75	24,5
rastermaat		80 mm							

werkelijke afmetingen fabiola-paneel	
bijsturen rasterbreedte	1
bijsturen rasterhoogte	0
afmetingen raster	
breedte	13
hoogte	22
afmetingen paneel	
breedte	1040 mm
hoogte	1760 mm
oppervlakte	1,8304 m2
aantal oude deuren	12 deuren
overschot deuren	0,33 deur

complexiteit	
complexiteitsfactor	1,18
deur	0,06
vorm	0,06
grootte	0,06

werkuren fabiola-paneel obv complexiteit	
basis per m2	30 u
opstarttijd	8 u
maaktijd	73 u

werkuren corpus	
verwerkte plaatoppervlakte	6,8 m2
basis per m2	10 u
basis per deur	16 u
basis per lade	12 u
opstarttijd	8 u
maaktijd	132 u

Productieraming 02

dossiernr.	2026/02
naam project	fabiola 02
startdatum	
datum	

		E.P.				E.P.						
art.	beschrijving	l	b	h/d	n	factor	incl. BTW	excl.BTW	hoeveelheid	eenheid	subtotaal	Totaal
1	massief hout											
2	plaatmateriaal											
3	verbindingsmiddelen											
3.1	houtlijm 750g											
3.2	deuvels											
3.2.1	6x30 mm - beuk - 200 stuks											
3.2.2	8x30 mm - beuk - 200 stuks											
3.2.3	8x40 mm - beuk - 200 stuks											
3.2.4	10x40 mm - beuk - 200 stuks											
3.3	moeren											
3.3.1	Rampa inschroefmoer M5, binnenzeskant, verzinkt s											
3.4	bouten											
3.4.1	Zeskantbout DIN 931 M5 × 40 mm, deeldraad, RVS/Ir											
3.5	domino's											
3.5.1	D 8x40/130BU											
4	afwerking											
	polyvine extreem blanke vernis PU Extra Mat 1l											
	schuurpapier											
5	werkuren											
5.1	fabiola-paneel											
5.1.1	machine-uren											
5.1.2	montage-uren											
5.2	verwerken spaanderplaten											
5.2.1	machine-uren											
5.2.2	montage-uren											
6	transport											
	ophalen en leveren											
7	algemene kosten											
geschatte productiekost excl BTW												
winstopslag op productiekost												
verkoopprijs excl BTW												
BTW												21%
verkoopprijs incl BTW												

grootte fabiola-paneel bij benadering	
breedte	600 mm
hoogte	1600 mm
aantal nieuwe deuren	1 st
aantal nieuwe lades	0 st
zijde oude deurpaneel	400 mm

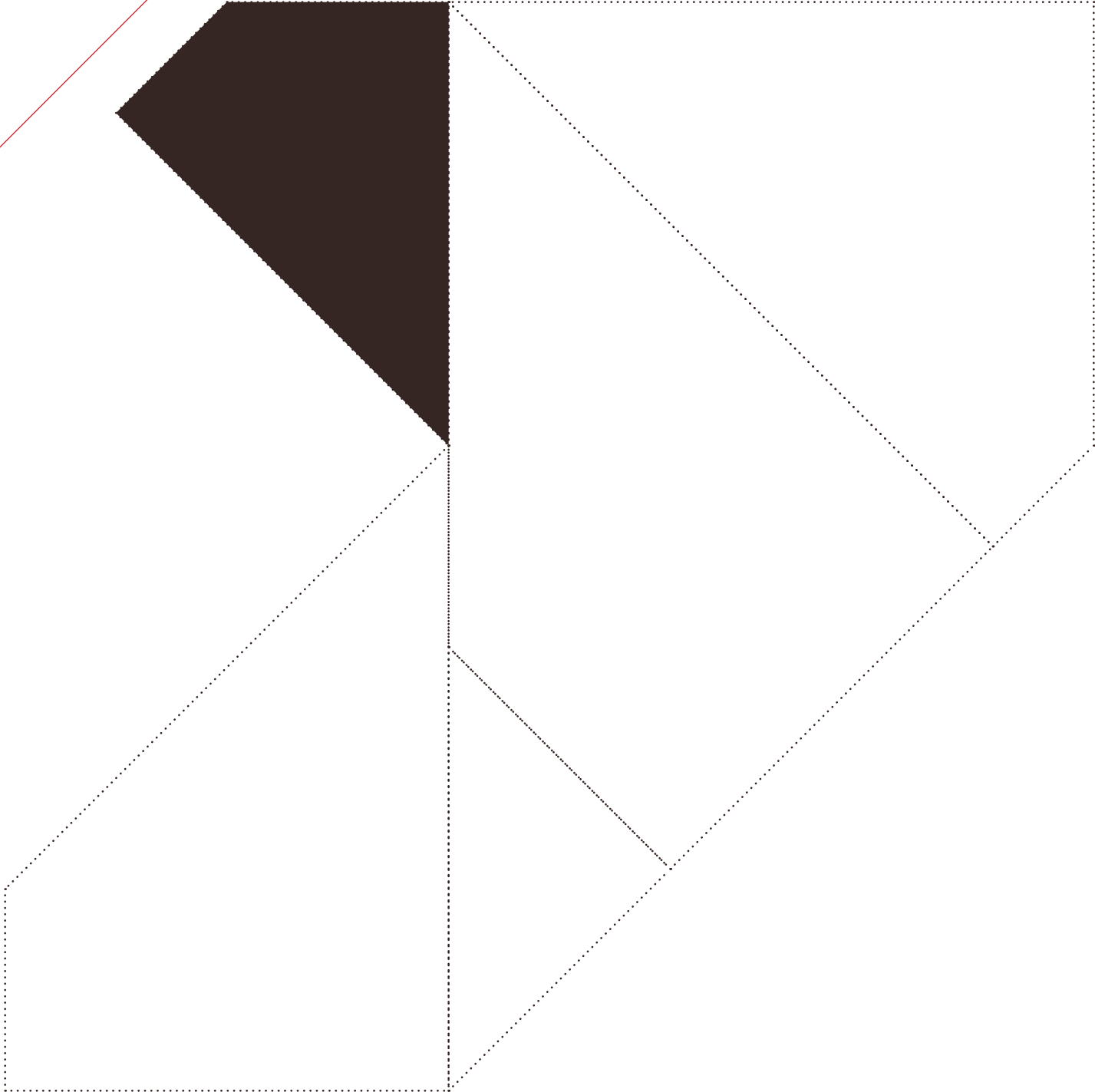
fabiola zaagwijze									
code stuk	F	A	B	I	O	L	A'		
aantal per deur		1	1	1	1	1	1	1	
relatieve opp		5,25	4	4,25	1	1,75	4,5	3,75	24,5
rastermaat		80 mm							

werkelijke afmetingen fabiola-paneel	
bijsturen rasterbreedte	0
bijsturen rasterhoogte	0
afmetingen raster	
breedte	7
hoogte	20
afmetingen paneel	
breedte	560 mm
hoogte	1600 mm
oppervlakte	0,896 m2
aantal oude deuren	6 deuren
overschot deuren	0,29 deur

complexiteit	
complexiteitsfactor	1,03
deur	0,03
vorm	0,00
grootte	0,00

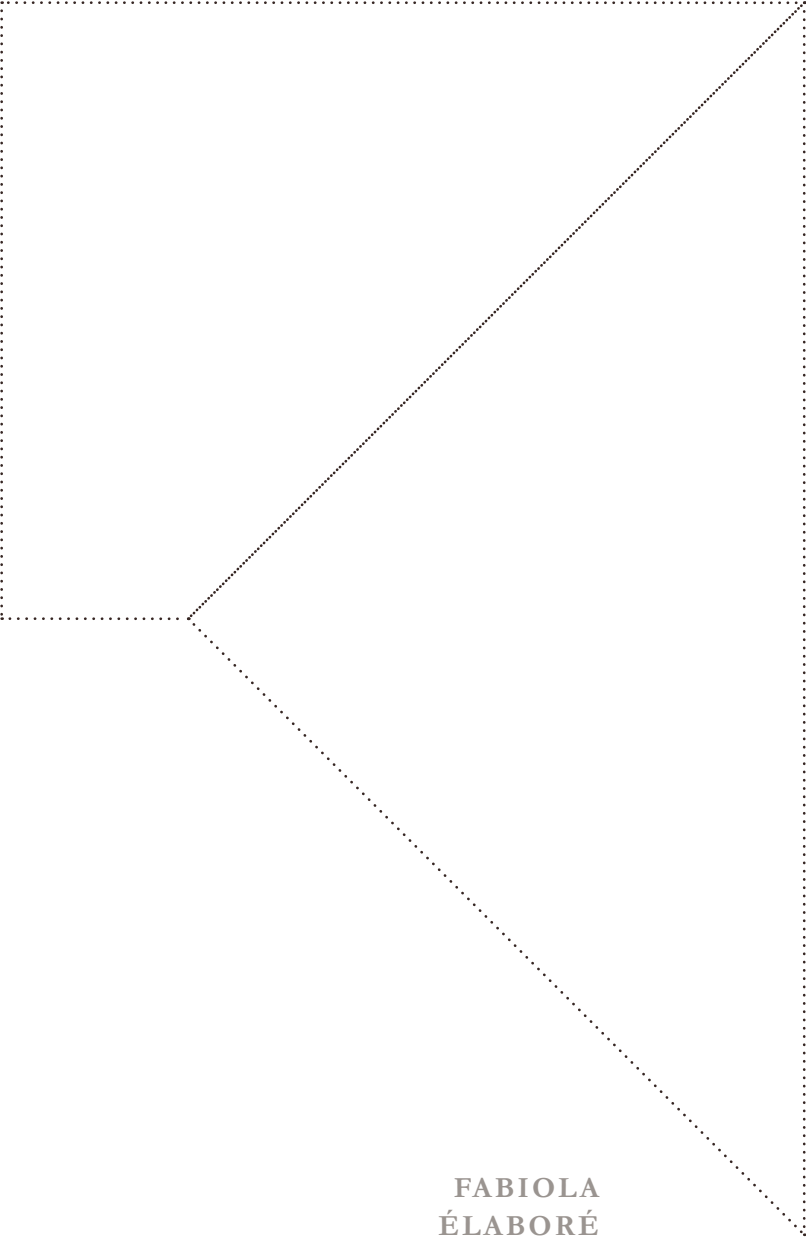
werkuren fabiola-paneel obv complexiteit	
basis per m2	30 u
opstarttijd	8 u
maaktijd	36 u

werkuren corpus	
verwerkte plaatoppervlakte	4 m2
basis per m2	10 u
basis per deur	16 u
basis per lade	12 u
opstarttijd	8 u
maaktijd	64 u

5.

POSITIONERING
Persona • DBMC • Moodboard

**FABIOLA
ÉLABORÉ**
Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

Persona

Naam: Clara Van den Berg

Leeftijd: 47

Woonplaats: Antwerpen-Berchem

Beroep: zelfstandig interieurarchitect

Gezinssituatie: woont samen met haar partner, twee kinderen bijna het huis uit

Woning: gerenoveerde rijwoning met hoge plafonds, natuurlijke materialen en een mix van oud en nieuw

Budget: bereid om meer te betalen voor een uniek stuk met verhaal

Interesses: interieur, kunst, erfgoed, ambacht, reizen, lokale makers, duurzame renovatie

Wie is Clara?

Clara woont in een zorgvuldig gerenoveerde woning. Haar interieur is rustig, maar niet leeg. Ze houdt van kalkverf, linnen, natuursteen, oud hout, keramiek en objecten die niet te perfect zijn. Ze koopt liever één goed meubel dan vijf tijdelijke oplossingen.

Ze volgt ontwerpers en galerieën op Instagram, bezoekt af en toe tentoonstellingen en vindt het belangrijk dat een interieur niet alleen mooi is, maar ook gelaagd. Een meubel mag functioneel zijn, maar moet ook iets oproepen.

Haar behoefte

Clara zoekt een kast voor haar leefruimte. Ze wil opbergruimte, maar geen standaardkast die volledig opgaat in de wand. Het meubel mag aanwezig zijn. Het moet iets toevoegen aan de ruimte, zonder luid of decoratief te worden.

Ze voelt zich aangetrokken tot Fabiola omdat het meubel uniek is. Het draagt sporen van een vorige kast en dus van een vorige wooncultuur. Dat maakt het object interessanter dan een volledig nieuw geproduceerd meubel.

Haar frustratie

Veel duurzame meubelen vindt Clara te braaf of te letterlijk. Ze zijn ecologisch verantwoord, maar missen soms spanning. Omgekeerd vindt ze sommige designobjecten te afstandelijk of te duur voor wat ze materieel zijn.

Fabiola spreekt haar aan omdat het beide werelden combineert: het is circulair, maar niet alleen om die reden interessant. Het meubel heeft ook een sterke vorm, een herkenbare huid en een zekere geheimzinnigheid.

Wat overtuigt haar?

Clara raakt overtuigd door:

- Het verhaal achter het materiaal
- De zichtbare sporen van de oude kast
- De grafische uitstraling van het patroon
- De manier waarop de kast opent
- Het feit dat elk meubel uniek is
- De mogelijkheid om een persoonlijk erfstuk te laten herwerken.

“Ik wil geen kast die alleen opbergt. Ik wil een meubel dat iets meebrengt in de ruimte.”

Duurzaam Business Model Canvas - DBMC

Kernpartners	Waardepropositie
Kringwinkels en tweedehands-organisaties als bron van afgedankte wandkasten; Particulieren die hun kast willen laten transformeren; Meubelateliers of gedeelde werkplaatsen voor productie; Transportpartners of lokale ophalers; Interieurarchitecten die Fabiola kunnen voorstellen aan klanten; Fotografen of grafisch ontwerpers voor documentatie en communicatie; Galerieën, designwinkels of tentoonstellingsplekken voor zichtbaarheid.	Fabiola transformeert afgedankte eiken wandkasten tot hedendaagse meubels met een eigen uitstraling en een herkenbaar verhaal. Het meubel biedt opnieuw opbergruimte, maar wordt tegelijk een object dat verwondering oproept.
Kernactiviteiten	Kernmiddelen
Geschiedte wandkasten zoeken, selecteren en ophalen; Kasten demonteren en sorteren; Massieve deuren verzagen en opnieuw samenstellen volgens het Fabiola-systeem; Corpussen, kaders, lades en details bouwen; Het verhaal van elke kast documenteren; Klanten begeleiden bij persoonlijke opdrachten; Portfolio en communicatie uitbouwen.	Fysiek: atelier, houtbewerkingsmachines, opslagruimte, transportmiddel en geschikt handgereedschap.
Kostenstructuur	Materieel: oude wandkasten met massieve eiken fronten en bruikbaar plaatmateriaal.
Atelierhuur of gebruik van machines; Transport en ophaling van kasten; Opslagruimte; Schuurpapier, lijm, domino's, vernis en klein materiaal; Machineonderhoud; Werkuren voor demontage, selectie, productie en afwerking; Fotografie, website en communicatie; Eventuele vergoeding voor partners zoals kringwinkels; Verpakking en levering.	Intellectueel: kennis van het Fabiola-systeem, ervaring met de ontleding van wandkasten, inzicht in zaagpatronen, materiaalgedrag en compositie.
Maatschappelijke nadelen	Menselijk: (de)montage van de kasten, hulp bij transport.
Het systeem vraagt transport, opslagruimte en arbeidsintensieve verwerking. Daarnaast blijft het een relatief duur product, waardoor het niet voor iedereen toegankelijk is.	

Kanalen	Klantsegmenten
Fabiola kan zichtbaar worden via kanalen die niet enkel het beeld maar ook de herkomst en de transformatie van het meubel tonen:	Fabiola richt zich niet op een massamarkt, maar op een kleiner publiek dat bewust kiest voor meubelen met karakter. Dit publiek bestaat uit mensen die al een zekere woonbasis hebben opgebouwd. Ze kopen niet meer alleen uit noodzaak, maar zoeken meubelen met betekenis, uitstraling en duurzaamheid. Ze hebben interesse in interieur, ambacht, erfgoed, design of circulair denken.
Relaties	Daarnaast is er een tweede, meer persoonlijke doelgroep: klanten die een oude familie kast bezitten, maar die niet meer in hun interieur past. Zij willen het meubel niet zomaar wegdoen, maar zoeken een manier om de herinnering eraan te bewaren zonder de oude vorm te moeten behouden.
Inkomstenstromen	De belangrijkste inkomstenstroom is de verkoop van afgewerkte Fabiola-meubelen. Daarnaast zijn er verschillende mogelijke uitbreidingen: Maatwerkopdrachten waarbij een klant zijn eigen kast aanlevert; Kleinere objecten uit restmateriaal, zoals schaakborden of kleine opbergobjecten of panelen; Samengestelde Fabiola-panelen als halfproduct voor interieurarchitecten; Workshops of lezingen rond circulair meubelontwerp; Op termijn licenties of patronen voor andere makers.
Maatschappelijke voordelen	Fabiola vermindert de hoeveelheid bruikbare meubelen en materialen die op het containerpark belanden. Daarnaast maakt Fabiola mensen bewuster van materiaalwaarde, ambacht en de levensduur van meubelen. Het project kan ook een emotionele waarde hebben doordat het erfstukken opnieuw bruikbaar maakt.

Moodboard

Bron beeld:
Arch2O, Why
Brutalist Interior
Design Is Perfect
for You?

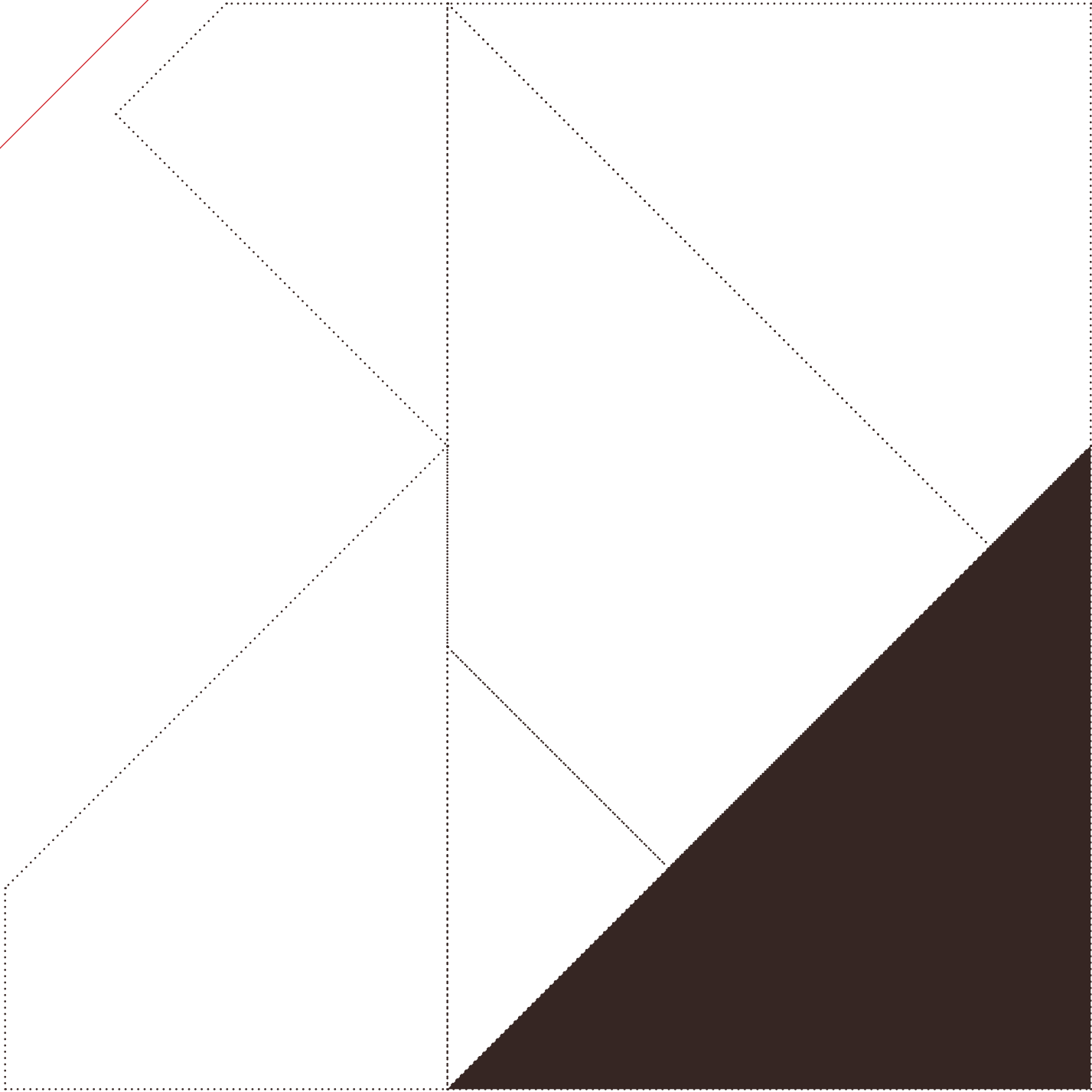

Bron beeld:
Livingetc, living
rooms with lime-
wash walls

Waar Fabiola woont

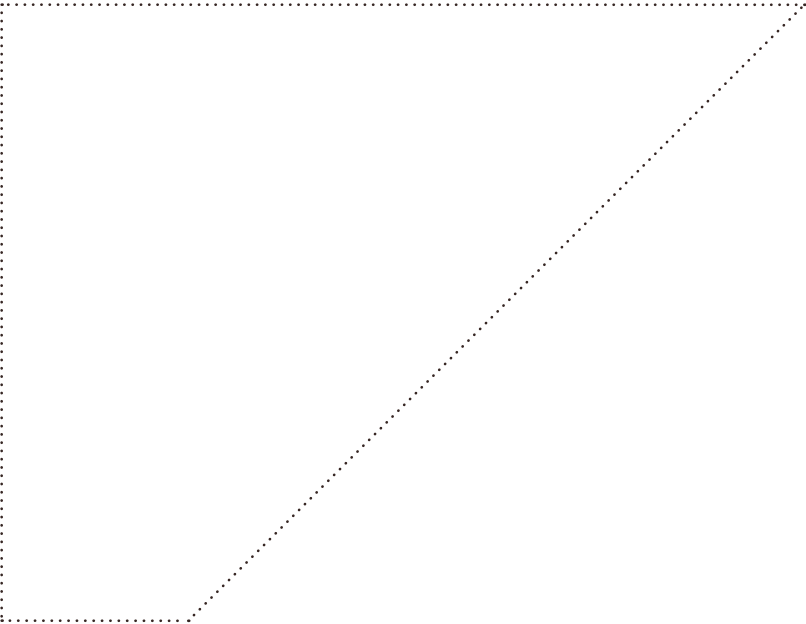
Fabiola vraagt geen druk interieur, maar een ruimte waarin ze kan ademen. De kast staat enkele centimeters van de muur, alsof ze zich nog net losmaakt van haar verleden als wandkast. Ze is duidelijk aanwezig, maar niet opdringerig. Gesloten lijkt ze bijna een houten sculptuur. Geopend geeft ze langzaam iets van zichzelf prijs.

6.

PROMOTIEDOSSIER

Uitgangspunt • Kernboodschap
• Slogan • Tone of voice •
Logo en huisstijl • Beeldtaal •
Toepassingen

FABIOLA
ÉLABORÉ
Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

Uitgangspunt

Het promotiedossier vertrekt vanuit de positionering die in het vorige hoofdstuk werd bepaald. Fabiola is geen standaardkast en ook geen gewoon gerecycleerd meubel. Het merk vertrekt vanuit bestaande wandkasten en transformeert die tot hedendaagse meubelen met een herkenbaar verleden.

De campagne toont daarom niet alleen hoe Fabiola eruitziet, maar ook waar het meubel vandaan komt. De oude kast, het materiaal, de sporen en het maakproces maken deel uit van de communicatie. De promotie draait dus niet enkel rond verkoop, maar ook rond het zichtbaar maken van de transformatie.

Kernboodschap

Fabiola transformeert afgedankte wandkasten tot hedendaagse meubelen met een eigen uitstraling en een herkenbaar verleden.

Slogan

Achter elk Fabiola-meubel schuilt een oude wandkast.

Meubelen met een geheugen.

Tone of voice

De toon van Fabiola is helder, warm en menselijk. Niet te technisch, maar ook niet te vaag of poëtisch. De communicatie mag rustig en licht verwonderd zijn, zonder belerend te worden over duurzaamheid.

Fabiola spreekt niet als een klassiek meubelmerk dat enkel afmetingen en materialen opsomt. Het merk vertelt waar het meubel vandaan komt, wat er behouden bleef en hoe het opnieuw een plaats krijgt.

Logo en huisstijl

Het logo van Fabiola sluit aan bij de sfeer van het meubel: warm, fier, grafisch en herkenbaar. Het hoeft niet luid of opvallend te zijn. De kleuren sluiten aan bij de materialen van de kast, met bruine en neutrale tinten als uitgangspunt.

RGB 243 238 230	RGB 166 157 151	RGB 190 163 141	RGB 185 83 46	RGB 63 45 39
---------------------------------	---------------------------------	---------------------------------	-------------------------------	------------------------------

Voor het woordmerk worden de lettertypes Garamond en Avenir gecombineerd. Die combinatie verwijst naar de ontmoeting tussen oud en nieuw, die ook in het meubel zelf aanwezig is. Garamond heeft een klassieke en bijna koninklijke uitstraling, wat mooi aansluit bij de naam Fabiola. Avenir betekent in het Frans toekomst en verwijst zo naar het nieuwe leven dat de meubelen krijgen.

Het logo bestaat uit de naam fabiola, waarbij ‘fab’ in Avenir staat en ‘iola’ in Garamond. Daarnaast is er een aanvullend symbool, gebaseerd op de puzzel van Krasnoukhov. Eén puzzelstuk dat het meest aan de letter F doet denken, wordt hierbij extra benadrukt.

Fit for a queen
Fit for a queen

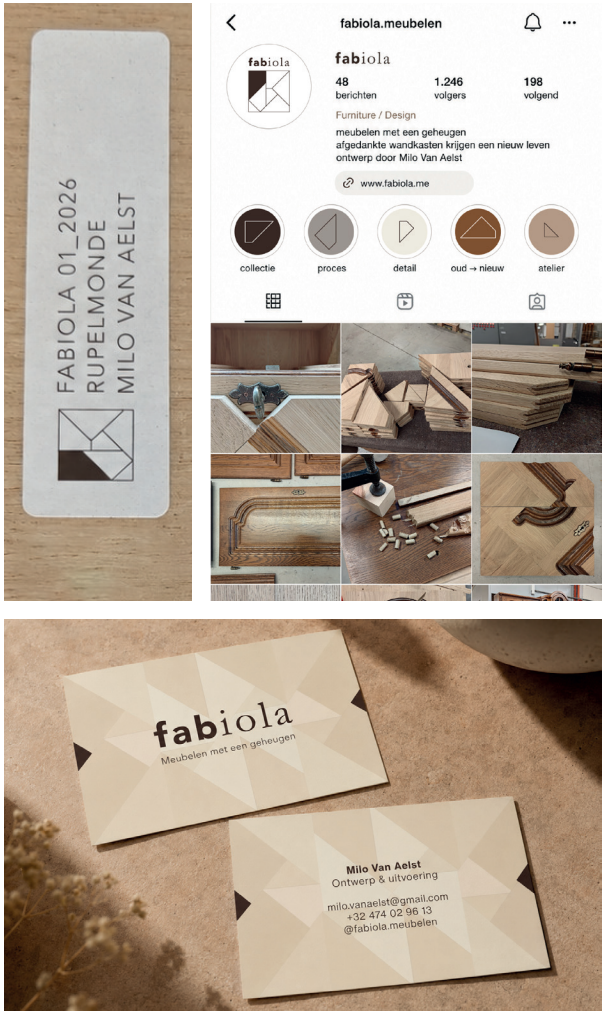
fabiola

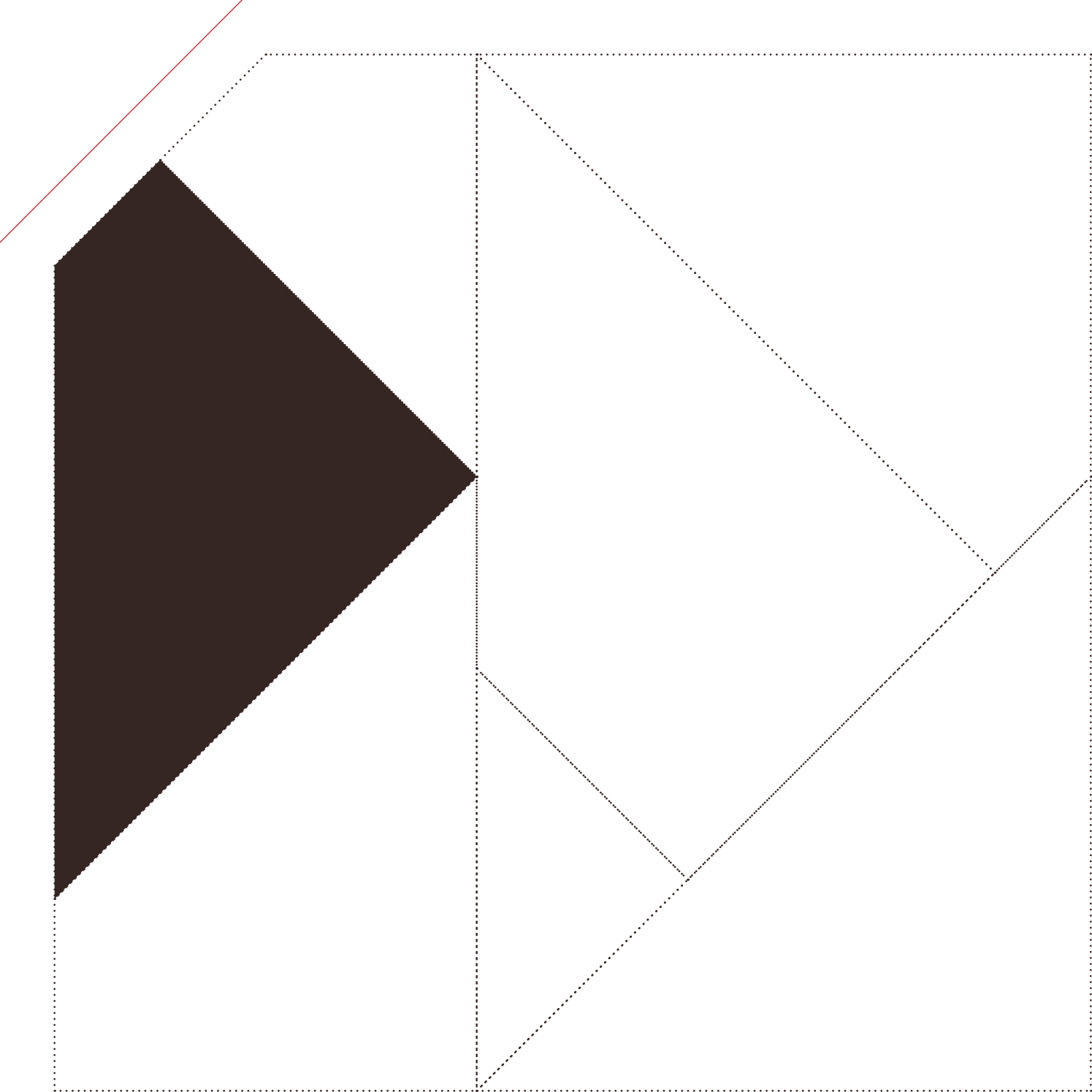
Set for the future
Set for the future

Fabiola is het resultaat van een transformatie. De oude wandkast wordt mee in beeld gebracht, zodat de herkomst van het meubel zichtbaar blijft. Procesbeelden tonen hoe de oorspronkelijke onderdelen opnieuw worden ingezet. De eindbeelden plaatsen Fabiola in een nieuwe interieurcontext. Samen maken deze beelden het verhaal van Fabiola stap voor stap zichtbaar.

Toepassingen

Het dossier vertaalt de identiteit van Fabiola naar verschillende dragers. Elk medium toont een ander aspect van het verhaal. De magazinecover legt de nadruk op uitstraling en positionering. Instagram toont het proces en de details. Het label geeft informatie over het individuele meubel. Het visitekaartje en de website maken contact en verdere communicatie mogelijk.

7.

FABIOLA VERDER

Een systeem met mogelijkheden

- Met dank aan

**FABIOLA
ÉLABORÉ**
Milo Van Aelst
VOMO 2025-2026

Een systeem met mogelijkheden

Fabiola 01 is geen eindpunt, maar een eerste stap in een systeem dat verder kan groeien. Het prototype toont hoe een afgedankte wandkast kan worden omgevormd tot een nieuw meubel, maar het principe hoeft niet beperkt te blijven tot deze ene kast. Andere wandkasten, andere afmetingen en andere functies kunnen aanleiding geven tot nieuwe Fabiola-meubelen.

De kracht van Fabiola ligt net in die openheid. Elk meubel vertrekt vanuit wat er al is: de bestaande kast, haar materiaal, haar sporen en haar mogelijkheden. Daardoor kan het systeem telkens opnieuw worden toegepast, zonder dat elk meubel hetzelfde hoeft te worden. Fabiola kan uitgroeien tot een reeks meubelen met een herkenbare logica, maar met telkens een andere herkomst en uitstraling.

In de toekomst kan het systeem verder verfijnd worden. Een efficiënter zaagplan, betere mallen, snellere montage en een verdere uitwerking van het prijsmodel kunnen Fabiola sterker maken als product. Tegelijk blijft de kern dezelfde: oude wandkasten niet zien als afval, maar als dragers van materiaal, herinnering en nieuwe mogelijkheden.

Met dank aan

Fabiola is niet alleen het resultaat van een ontwerpen en maakproces, maar ook van de hulp, kennis en steun van verschillende mensen en organisaties. Tijdens het traject waren er momenten van zoeken, testen, aanpassen en opnieuw beginnen. De gesprekken, technische begeleiding, praktische hulp en kritische feedback hebben mee bepaald hoe het project uiteindelijk vorm kreeg.

Ik wil Mintjens bedanken voor het beantwoorden van mijn vragen over de oorspronkelijke 123-wandkast.

Een bijzondere dank gaat uit naar meubelfabriek Theuns, voor de kans om er mijn stage te lopen en voor het vertrouwen om ook nadien nog gebruik te mogen maken van hun fabriek. Die toegang tot machines, ruimte en technische kennis was belangrijk voor de realisatie van het prototype.

Tot slot wil ik iedereen bedanken die op een andere manier heeft meegedacht, geholpen of ondersteund tijdens het proces. Fabiola 01 draagt daardoor niet alleen de sporen van een oude wandkast, maar ook van iedereen die mee heeft geholpen om haar opnieuw tot leven te brengen.

BRONNEN

Informatie en beeldmateriaal:

Mintjens. Informatie en historisch beeldmateriaal over het 123-wandprogramma. Verkregen via persoonlijk mailcontact, 2026.

Arch2O. “Why Brutalist Interior Design Is Perfect for You?” Beelden gebruikt als moodboardreferentie voor de interieurcontext van Fabiola. Geraadpleegd in 2026.
<https://www.arch2o.com/why-brutalist-interior-design-is-perfect-for-you/>

Livingetc. “Living rooms with limewash walls.” Beeld gebruikt als moodboardreferentie voor de interieurcontext van Fabiola. Geraadpleegd in 2026.
<https://www.livingetc.com/ideas/living-rooms-with-limewash-walls>

Vladimir Krasnoukhov. Square packing puzzle / packing problem. Eigen interpretatie en hertekening op basis van online referentiebeelden. Geraadpleegd in 2026.

R-ladder circulaire economie. Eigen hertekening op basis van online referentiebeelden rond circulaire ontwerpstrategieën. Geraadpleegd in 2026.

Leveranciers en webshops van verbindingsmiddelen, afwerkingsproducten en klein materiaal. Prijzen gebruikt als referentie voor de kostprijsberekening, geraadpleegd in mei 2026.

OpenAI, ChatGPT. Ondersteuning bij tekstredactie, beeldgeneratie en beeldbewerking, 2026.

Beelden en tekeningen:

Tenzij anders vermeld, zijn alle foto's, technische tekeningen, renders, schema's en grafische uitwerkingen eigen beeldmateriaal of AI-gegenereerd in functie van dit ontwerp dossier.

